

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (neljas koda)

22. mai 2012 *

Juurdepääs dokumentidele — Määrus (EÜ) nr 1049/2001 — Lepingut LIEN 97-2011 käsitlevad dokumendid — Juurdepääsu osaline keelamine — Esialgse taotluse eseme kindlakstegemine — Eraelu puutumatust ja isikupuutumatust kaitsev erand — Otsustamisprotsessi kaitsev erand — Hea halduse põhimõte — Konkreetne ja individuaalne hindamine — Põhjendamiskohustus

Kohtuasjas T-300/10,

Internationaler Hilfsfonds eV, asukoht Rosbach (Saksamaa), esindaja: advokaat H. Kaltenecker,

hageja,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: P. Costa de Oliveira ja T. Scharf, keda abistas advokaat R. van der Hout,

kostja,

mille ese on nõue tühistada komisjoni 29. aprilli 2010. aasta otsus, millega hagejal ei võimaldatud täies ulatuses tutvuda lepingu LIEN 97-2011 toimikuga,

ÜLDKOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja esimees I. Pelikánová, kohtunikud K. Jürimäe (ettekandja) ja M. van der Woude,

kohtusekretär: ametnik T. Weiler,

arvestades kirjalikus menetluses ja 20. septembri 2011. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse aluseks olevad asjaolud

- 1 Hageja Internationaler Hilfsfonds eV on Saksamaa õiguse alusel asutatud vabaühendus, mis tegutseb humanitaarabi valdkonnas. Ta allkirjastas 28. aprillil 1998 Euroopa Ühenduste Komisjoniga lepingu LIEN 97-2011 tema poolt Kasahstanis organiseeritud meditsiiniabi programmi kaasrahastamiseks.

* Kohtumenetluse keel: saksa.

- 2 Komisjon ütles LIEN 97-2011 lepingu 1. oktoobril 1999 ühepoolset üles ja ülesõtle misest tulenevalt teatas 6. augustil 2001 hagejale oma otsusest nõuda tagasi teatud summa, mis oli makstud hagejale lepingu täitmise raames.
- 3 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331) sätetele tuginedes esitas hageja 9. märtsil 2002 komisjonile taotluse tutvuda lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvate dokumentidega.
- 4 Komisjon saatis 8. juuli 2002. aasta kirjaga hagejale dokumentide nimekirja (edaspidi „8. juuli 2002. aasta kiri”). Selle kirjaga jättis ta määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikele 3 viidates hageja taotluse osaliselt rahuldamata.
- 5 Kuna taotlus rahuldati vaid osaliselt, pöördus hageja 11. juuli 2002. aasta kirjaga komisjoni presidendi poole ja palus täielikku juurdepääsu lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvatele dokumentidele. Kuna seda taotlust ei rahuldatud täielikult, esitas hageja Euroopa Ombudsmanile kaebuse, mis registreeriti numbri 1874/2003/GG all (edaspidi „kaebus 1874/2003/GG”) ja millega ta kaebas komisjoni keeldumise peale tagada talle täielik juurdepääs lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvatele dokumentidele.
- 6 Pärast seda, kui ombudsman oli 15. juulil 2004 saatnud komisjonile ettepaneku projekti ning komisjon oli 12. ja 21. oktoobril 2004 saatnud ombudsmanile üksikasjaliku arvamuse, tegi viimane 14. detsembril 2004 lõpliku otsuse, milles ta tõdes kriitilises kommentaaris, et asjaolu, et komisjon ei esitanud mõjuvaid põhjuseid, mis õigustaksid tema keeldumist tagada hagejale juurdepääs mitmele lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvale dokumendile, kujutab endast haldusomavoli juhtumit.
- 7 Tuginedes ombudsmani 14. detsembri 2004. aasta lõplikus otsuses tehtud järeldustele, saatis hageja 22. detsembril 2004 komisjoni presidendile uue taotluse tutvuda täielikult kõigi lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvate dokumentidega. Komisjon vastas sellele taotlusele 14. veebruari 2005. aasta kirjaga, milles ta otsustas, et hageja käsutusse ei anta muid dokumente peale nende, millele ta oli juba juurdepääsu saanud.
- 8 Hageja esitas 11. aprillil 2005 Üldkohtu kantseleisse saabunud ja numbri T-141/05 all registreeritud hagiavaldusega nõude tühistada komisjoni 14. veebruari 2005. aasta otsus. Pärast seda, kui komisjon oli esitanud Üldkohtu kodukorra artikli 114 lõike 1 alusel vastuvõetamatuse väite, jättis Üldkohus 5. juuni 2008. aasta otsusega kohtuasjas T-141/05: Internationaler Hilfsfonds vs. komisjon (kohtulahendite kogumikus ei avaldata) hageja hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
- 9 Pärast seda, kui hageja oli esitanud Euroopa Kohtu põhikirja artikli 56 alusel apellatsioonkaebuse, tühistas Euroopa Kohus 26. jaanuari 2010. aasta otsusega kohtuasjas C-362/08 P: Internationaler Hilfsfonds vs. komisjon (EKL 2010, lk I-669) eespool punktis 8 viidatud 5. juuni 2008. aasta kohtuotsuse Internationaler Hilfsfonds vs. komisjon, lükkas tagasi vastuvõetamatuse väite, mille komisjon Üldkohtus oli esitanud, ja saatis asja tagasi Üldkohtusse, et viimane teeks otsuse hageja nõuete kohta tühistada komisjoni 14. veebruari 2005. aasta otsus, millega ei antud talle juurdepääsu vaidlusalustele dokumentidele. Üldkohtusse tagasi saadetud kohtuasi on registreeritud numbriga T-141/05 RENV.
- 10 Komisjon esitas 2009. aasta juunis Tribunal de première instance de Bruxelles'ile (Brüsseli esimese astme kohus) hagi, et saada tagasi osa esimesest väljamaksest, mille ta oli lepingu LIEN 97-2011 raames üle kandnud. Selles siseriiklikus kohtus on praegu menetlus pooleli numbri 00004913/IJ/LB/29 all.
- 11 Määruse nr 1049/2001 artikli 7 lõikele 1 tuginedes esitas hageja 28. ja 31. augusti 2009. aasta kirjadega uue taotluse täielikuks tutvumiseks kõigi lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvate dokumentidega (edaspidi „esialgne taotlus”).

- 12 Komisjon vastas esialgsele taotlusele 9. oktoobri 2009. aasta kirjaga (edaspidi „esialgne vastus”), milles ta täpsustas, et arvestades ajavahemikku, mis on kulgenud alates tema otsusest hageja 22. detsembri 2004. aasta taotluse kohta tutvuda täielikult kõigi lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvate dokumentidega, mis oli hagi ese kohtuasjas T-141/05, on ta uuesti hinnanud iga toimikus sisalduvat veel väljastamata dokumenti ja on selle hindamise tulemusena otsustanud anda hagejale ulatuslikum, kuid mitte täielik juurdepääs neile dokumentidele.
- 13 Hageja esitas 15. oktoobri 2009. aasta kirjaga määruse nr 1049/2001 artikli 7 lõike 2 alusel kordustaotluse, mille komisjon registreeris 19. oktoobril 2009 ja milles hageja palus komisjonil esialgne vastus uuesti läbi vaadata (edaspidi „kordustaotlus”).
- 14 Komisjon pikendas kordustaotlusele vastamiseks ette nähtud tähtaega 10. novembril 2009.
- 15 Esmalt selgitas komisjon 1. detsembri 2009. aasta kirjas, et kuna kordustaotlus nõuab arvukate asjassepuutuvate dokumentide üksikasjalikku hindamist ja kuna teiste teenistustega selle üle peetav arutelu ei ole veel lõppenud, ei saa ta kahjuks anda lõplikku vastust.
- 16 Hageja esitas Üldkohtu kantseleisse 1. veebruaril 2010 saabunud hagiavaldusega nõude tühistada komisjoni otsused, mis sisaldasid esiteks 9. oktoobri 2009. aasta kirjas ja teiseks 1. detsembri 2009. aasta kirjas, ning see hagi on registreeritud numbriga T-36/10.
- 17 Komisjon vastas kordustaotlusele oma peasekretariaadi 29. aprilli 2010. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsus”).
- 18 Esmalt sedastas komisjon vaidlustatud otsuse 2. osas „Dokumendid, mida kordustaotlus puudutab”, et kordustaotlusega on esiteks sisuliselt küsitud juurdepääsu neile dokumentidele, mida on nimetatud esialgses taotluses, st „[lepingut LIEN 97-2011] käsitlevatele dokumentidele”, mida hageja ei olnud kätte saanud, ja teiseks juurdepääsu täiendavatele dokumentidele, mis käsitlevad „EuropeAid’i niinimetatud asutusesisest kirjavahetust teiste peadirektoraatidega, keda LIEN üldse ei puudutanud” (edaspidi „täiendavad dokumendid”). Komisjon leiab, et kuna täiendavate dokumentidega tutvumise taotlus on esimest korda esitatud kordustaotluse staadiumis, on tegemist uue taotlusega. Ta täpsustab seega, et vaidlustatud otsus „käsitleb ainult köidete 1, 2, 3 ja 4 dokumente, mis on seotud [lepingu LIEN 97-2011] ülesütlemisega ja mida ei ole avalikustatud 9. oktoobri 2009. aasta kirjaga, mille peadirektoraat EuropeAid vastuseks saatis”.
- 19 Teiseks märgib komisjon vaidlustatud otsuse samas osas veel, et pärast kordustaotluse saamist on neid avalikustamata dokumente, mida on kirjeldatud vaidlustatud otsusele lisatud tabelis, hoolikalt kontrollitud. Ta täpsustab:
- esiteks, et nimetatud tabel koosneb kolmest osast, millesse on jaotatud kolme liiki dokumendid, nimelt üks osa hõlmab köidetes 1–3 sisalduvaid dokumente, mis moodustavad lepingu LIEN 97-2011 toimiku, teine osa hõlmab köite 4 I osas sisalduvaid dokumente ja viimane osa köite 4 II osas sisalduvaid dokumente;
 - teiseks, et juurdepääs igale tabelis osutatud dokumendile on kas piiranguteta (AI) või osaline (AP) või keelatud (NA);
 - kolmandaks, et kui on otsustatud, et juurdepääs dokumendile ei ole piiranguteta, on täpsustatud, millistel määruse nr 1049/2001 sätetel see otsus põhineb;
 - neljandaks, et need dokumendid või teatavad dokumendiosad, mis ei olnud esialgse taotluse esemeks (edaspidi „esialgse taotluse ese”) või ei kuulu määruse nr 1049/2001 kohaldamisalasse (edaspidi „määruse kohaldamisala”), on tähistatud kohaldamisalast väljajäävatena (HC).

- 20 Kolmandaks esitab komisjon vaidlustatud otsuse punktis 3 oma järeldused kordustaotluse küsimustes.
- 21 Esiteks selgitab ta alapunktis 3.1 „Kohaldamisalast väljajäävad dokumendid” põhjusi, miks teatavad dokumendid ei kuulu kas tervikuna või osaliselt esialgse taotluse eseme hulka või määruse kohaldamisalasse ning nimetab need dokumendid.
- 22 Teiseks nimetab ta alapunktis 3.2 „Dokumendid, millele on antud piiranguteta juurdepääs” kõigepealt dokumendid, mis kuuluvad sellesse dokumendikategooriasse. Teisalt täpsustab ta, et mõned neist dokumentidest sisaldavad kustutatud osi kas põhjusel, et need ei kuulu esialgse taotluse eseme hulka või siis ei ole määruse kohaldamisalas. Lõpuks nimetab ta mitut dokumenti või dokumendiosa, mis on samasisulised muude lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvate dokumentide või dokumendiosadega.
- 23 Kolmandaks nimetab komisjon alapunktis 3.3 „Dokumendid, millele on antud osaline juurdepääs” kõigepealt dokumendid, mis kuuluvad selle pealkirja alla. Teisalt täpsustab ta, et nende dokumentide avalikustamata osad on kustutatud kas põhjusel, et need kuuluvad mõne määruse nr 1049/2001 artiklis 4 loetletud erandi alla või siis jäävad välja määruse kohaldamisalast või esialgse taotluse eseme hulgast. Lõpuks nimetab ta taas mitut dokumenti või dokumendiosa, mis on samasisulised muude lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvate dokumentide või dokumendiosadega.
- 24 Neljandaks nimetab komisjon alapunktis 3.4 „Dokumendid, millele ei saa anda juurdepääsu” kõigepealt dokumendid, mis kuuluvad sellesse dokumendikategooriasse. Teisalt täpsustab ta, et vaidlustatud otsusele lisatud tabel sisaldab neid dokumente käsitlevas osas ka viidet määruse nr 1049/2001 artiklis 4 loetletud eranditele, millest nende puhul on lähtutud. Lõpuks nimetab ta mitut dokumenti või dokumendiosa, mis on samasisulised muude lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvate dokumentide või dokumendiosadega.
- 25 Neljandaks esitab komisjon vaidlustatud otsuse punktis 4 põhjused, miks on määruse nr 1049/2001 alusel keelatud täielik juurdepääs lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvatele dokumentidele, võttes kõigepealt vaidlustatud otsuse punkti 4.1 aluseks määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 teise lõigu, mis kaitseb otsustamisprotsessi, ning teisalt vaidlustatud otsuse punkti 4.2 aluseks määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkti b, mis kaitseb eraelu puutumatust ja isikupuutumatust.
- 26 Viiendaks kontrollib komisjon vaidlustatud otsuse punktis 5, kas esineb ülekaalukaid üldisi huve, mida teenib nende dokumentide avalikustamine, millele juurdepääs on dokumentidega tutvumise taotluse läbivaatamise selles staadiumis osaliselt või täielikult keelatud. Ent ta nendib ühelt poolt, et taotletavate dokumentide avalikustamine võib teenida ainult taotleja osutatud erahuve, mitte ülekaalukat üldist huvi. Teiselt poolt ta ei arva, et läbipaistvuse üldise huviga saaks antud juhul põhjendada juurdepääsu andmist dokumentidele, mida kaitsvad erandid on võetud avalikustamisest keeldumise aluseks vaidlustatud otsuse punktis 4.
- 27 Üldkohus tunnistas 24. märtsi 2011. aasta määrusega kohtuasjas T-36/10 esitatud hagi komisjoni 9. oktoobri 2009. aasta otsuse peale ilmselt vastuvõetamatuks ja leidis, et hagi ese on ära langenud selles osas, mis puudutab komisjoni 1. detsembri 2009. aasta kirjas sisalduvat vaikimisi keeldumise otsust. Hageja vaidlustas Üldkohtu 24. märtsi 2011. aasta määruse Euroopa Kohtu põhikirja artikli 56 alusel esitatud apellatsioonkaebusega, mis saabus Euroopa Kohtu kantseleisse 29. aprillil 2011 ja on registreeritud numbriga C-208/11 P.
- 28 Üldkohus leidis 21. septembri 2011. aasta määruses, et kuna hageja põhjendatud huvi on ära langenud, ei ole enam vaja teha otsust kohtuasjas T-141/05 RENV. Hageja vaidlustas Üldkohtu 21. septembri 2011. aasta määruse Euroopa Kohtu põhikirja artikli 56 alusel esitatud apellatsioonkaebusega, mis saabus Euroopa Kohtu kantseleisse 2. novembril 2011 ja on registreeritud numbriga C-554/11 P.

Menetlus

- 29 Hageja esitas käesolevas asjas hagiavalduse, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 9. juulil 2010.
- 30 Üldkohtu kantseleisse 29. juulil 2010 saabunud kirjas esitas hageja kodukorra artikli 48 lõike 2 alusel taotluse, et Üldkohus arvestaks pärast hagiavalduse esitamist tehtud kohtuotsuse põhjendusi.
- 31 Kodukorra artikli 65 punkti b, artikli 66 lõike 1 ja artikli 67 lõike 3 kolmanda lõigu kohaselt tehti 14. aprilli 2011. aasta kohtumäärusega esimene menetlustoiming, millega kohustati komisjoni esitama koopia kõigi nende dokumentide konfidentsiaalsest versioonist, mis on vaidlustatud otsusega liigitatud kolme kategooriasse järgmiselt: esiteks need, mille sisu jääb „kohaldamisalast välja” (vaidlustatud otsuse punkt 3.1), teiseks need, „millele on antud osaline juurdepääs” (vaidlustatud otsuse punkt 3.3), ja lõpuks need, millele ei saa üldse anda juurdepääsu (vaidlustatud otsuse punkt 3.4), kusjuures on täpsustatud, et neid dokumente ei edastata hagejale käesoleva kohtuasja raames.
- 32 Komisjon vastas 14. aprilli 2011. aasta kohtumäärusega võetud menetlustoimingule 10. mai 2011. aasta kirjaga. Ent Üldkohus leidis ikkagi, et see vastus ei vasta ei vormiliselt ega sisuliselt nimetatud toimingule eesmärgile.
- 33 Seetõttu tehti 25. mai 2011. aasta kohtumäärusega kodukorra artikli 67 lõike 3 kolmanda lõigu alusel teine menetlustoiming, millega veel kord kohustati komisjoni esitama selle kohtumääruse resolutsiooni punktis 2 osutatud skeemi järgides koopia kõigi nende dokumentide konfidentsiaalsest versioonist, mis on vaidlustatud otsusega liigitatud kolme kategooriasse, mida on nimetatud vaidlustatud otsuse punktides 3.1, 3.3 ja 3.4, kusjuures on täpsustatud, et neid dokumente ei edastata hagejale käesoleva kohtuasja raames (edaspidi „teine menetlustoiming”).
- 34 Menetlust korraldavate meetmete raames küsis Üldkohus 8. juunil 2011 pooltelt informatsiooni ning komisjon vastas talle 15. juuni 2011. aasta kirjaga ja hageja 21. juuni 2011. aasta kirjaga.
- 35 Komisjon vastas 9. juuni 2011. aasta kirjaga teisele menetlustoimingule, mis oli tehtud 25. mai 2011. aasta kohtumäärusega, ja tegi seda nõuetekohaselt.
- 36 Üldkohtu kantseleisse 11. juulil 2011 saabunud kirjaga palus hageja kodukorra artikli 48 lõikele 2 tuginedes luba esitada uus väide tulenevalt õiguslikest asjaoludest, mis tulid ilmsiks menetluse käigus.
- 37 Vastuseks kohtuistungil ajal rakendatud menetlust korraldavale meetmele edastas komisjon Üldkohtule koopia esialgsest vastusest, nagu see sisaldus 9. oktoobri 2009. aasta kirjas.

Poolte nõuded

- 38 Hageja palub Üldkohtul:
- tühistada vaidlustatud otsus;
 - mõista kohtukulud välja komisjonilt.
- 39 Komisjon palub Üldkohtul:
- jätta hagi vastuvõetamatus tõttu osaliselt läbi vaatamata ja põhjendamatus tõttu tervikuna rahuldamata;
 - mõista kohtukulud välja hagejalt.

Üldkohtu kantseleisse hageja poolt 29. juulil 2010 ja 11. juulil 2011 esitatud kirjade sisu vastuvõetavus

- 40 Hageja on 29. juuli 2010. aasta kirja ja 11. juuli 2011. aasta kirjaga kodukorra artikli 48 lõikele 2 tuginedes sisuliselt esitanud sõnaselgelt või kaudselt kaks uut väidet. Vastavalt kodukorra artikli 48 lõike 2 kolmandale lõigule tuleb hinnata mõlema väite vastuvõetavust.
- 41 Esiteks tuleb 29. juuli 2010. aasta kirja sisu käsitledes osundada kodukorra artikli 44 lõike 1 punkti c, millest nähtub sõnaselgelt, et hagiavalduse staadiumis tuleb anda ülevaade fakti- ja õigusväidetest. Järelikult, kuna kodukorra artikli 48 lõikes 2 puudub erisäte vorminõuete kohta, millele peab vastama menetluse käigus esitatud uus väide, tuleb asuda seisukohale, et kodukorra artikli 44 lõike 1 punkt c on kohaldatav ka selle väite suhtes.
- 42 Hageja väidab 29. juuli 2010. aasta kirjas, et 7. juuli 2010. aasta otsusega kohtuasjas T-111/07: Agrofert Holding *vs.* komisjon (kohtulahendite kogumikus ei avaldata) lükkas Üldkohus tagasi komisjoni samasugused argumendid, nagu on esitatud vaidlustatud otsuses määruse nr 1049/2001 artiklis 4 loetletud eranditele tuginedes. Aga ta ei täpsusta kuskil, milliseid eespool viidatud kohtuotsuse Agrofert Holding *vs.* komisjon punkte ta peab asjassepuutuvaiks. Vastupidi, ta piirdub sellega, et palub Üldkohtul kontrollida, kas järeldused, millest ta lähtus selles kohtuotsuses, on analoogia alusel kohaldatavad käesolevas kohtuasjas.
- 43 Neil asjaoludel, ilma et oleks vaja otsustada, kas on ilmnenud uusi asjaolusid, mis lubaksid esitada uut väidet kodukorra artikli 48 lõike 2 tähenduses, tuleb asuda seisukohale, et 29. juuli 2010. aasta kirja sisu ei vasta kodukorra artikli 44 lõike 1 punktis c sätestatud vorminõuetele, mida järgides peab väide olema esitatud. Seetõttu tuleb kirja sisu tunnistada vastuvõetamatuks.
- 44 Teiseks tuleb 11. juuli 2011. aasta kirja sisu käsitledes meelde tuletada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei saa kohtuotsust, mis üksnes kinnitab hagejale põhimõtteliselt juba hagi esitamise ajal teadaolevat õiguslikku olukorda, pidada uueks asjaoluks, mis lubab esitada uue väite (Euroopa Kohtu 1. aprilli 1982. aasta otsus kohtuasjas 11/81: Dürbeck *vs.* komisjon, EKL 1982, lk 1251, punkt 17; Üldkohtu 12. juuli 2001. aasta otsused kohtuasjas T-2/99: T. Port *vs.* nõukogu, EKL 2001, lk II-2093, punkt 57, ja kohtuasjas T-3/99: Banatrading *vs.* nõukogu, EKL 2001, lk II-2123, punkt 49).
- 45 Ent käesolevas kohtuasjas tugineb hageja 11. juuli 2011. aasta kirjas Üldkohtu 7. juuni 2011. aasta otsusele kohtuasjas T-471/08: Toland *vs.* parlament (EKL 2011, lk II-2717), mille põhjendustest ta teeb kokkuvõtte. Selles kokkuvõttes mainib hageja alguses ise väljakujunenud kohtupraktikat, mida selles kohtuotsuses on osundatud. Hiljem esitab ta sisulised lahendused, millest lähtuti eespool viidatud kohtuasjas Toland *vs.* parlament ning mis on tema arvates ülekantavad käesolevale kohtuasjale.
- 46 Seega tuleb nentida, et eespool punktis 44 meenutatud kohtupraktikat arvestades ei saa eespool punktis 45 viidatud kohtuotsust Toland *vs.* parlament, mis üksnes kinnitab hagejale põhimõtteliselt juba hagi esitamise ajal teadaolevat õiguslikku olukorda, pidada uueks asjaoluks, mis lubab esitada uue väite. Järelikult tuleb 11. juuli 2011. aasta kirja sisu tunnistada vastuvõetamatuks.

Sisulised küsimused

- 47 Hageja esitab oma hagi põhjendamiseks neli väidet, mille kohaselt esiteks on tehtud sisuliselt ilmselge hindamisviga tema esialgse taotluse eseme kindlakstegemisel ja selle tulemusena on komisjon rikkunud kohustust vaadata see taotlus läbi täies ulatuses, teiseks on rikutud põhjendamiskohustust, kolmandaks on rikutud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkti b ja neljandaks sama määruse artikli 4 lõike 3 teist lõiku.

- 48 Pärast sissejuhatavate märkuste sõnastamist käesolevas kohtuasjas analüüsitakse esimest väidet, seejärel kolmandat ja neljandat väidet ning lõpuks teist väidet.

Sissejuhatavad märkused

- 49 Nagu nähtub vaidlustatud otsuse 1. osa „Kontekst” esimesest lõigust, on komisjon märkinud, et „[...] lepingu LIEN 97-2011 toimik koosneb neljast osast”, millele ta on osutanud, kasutades sõna „köide”, nimelt:
- „Köide 1: [sisaldab] dokumente vormikohasest taotlusest kuni tehnilise abi üksuse (Technical Assistance Unit, TAU) järelevalvearuandeni;
 - Köide 2: [sisaldab] dokumente teisest vahearuandest kuni 2000. aasta aprillini – Patteni kabinet;
 - Köide 3: [sisaldab] peamiselt kirjavahetust 1998. aasta detsembrist kuni 2002. aasta juunini;
 - Köide 4: [sisaldab] sisedokumente, kaasa arvatud komisjoni kirjavahetus IBF International Consultingi struktuuriüksustega [...] ja Euroopa Vabatahtlike Keskusega [...].”
- 50 Lisaks jaguneb lepingu LIEN 97-2011 toimiku „Köide 4” kaheks osaks, nagu nähtub vaidlustatud otsuse 1. osa „Kontekst” teisest lõigust:
- köide 4, I osa: sisaldab dokumente, mis on loetletud 8. juuli 2002. aasta kirjas;
 - köide 4, II osa: sisaldab e-kirju, mida on mainitud 12. ja 21. oktoobri 2004. aasta üksikasjalikes arvamustes, mille komisjon saatis ombudsmanile.
- 51 Käesolevas kohtuotsuses kasutatakse veel mõistet „jaotis”, mis tähistab tekstilõike lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvate dokumentide konfidentsiaalses versioonis, mis on teisele menetlustoimingule vastamise tulemusena lisatud käesoleva kohtuasja toimikusse ning mida komisjon eeskätt vaidlustatud otsusele lisatud tabelis nimetab „osadeks” ja mis on nummerdatud. Ka mõistet „lahter” kui sellist on kasutatud nende tekstilõikude tähistamiseks, mille komisjon on ilmselgelt eraldanud, lahterdades need konfidentsiaalses versioonis tabelisse, ja mille puhul komisjon on täpsustanud põhjusi, miks nende sisu ei avalikustata (näiteks lähtudes määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkti b ja artikli 4 lõike 3 teise lõigu eranditest).
- 52 Üldkohus märgib ühtlasi, et lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvate teatavate dokumentide puhul, mille kohta komisjon on vaidlustatud otsuses esitanud põhjused, miks hagejal ei võimaldata nendega täies ulatuses tutvuda, ei ole neid põhjusi süsteemselt taasesitatud nimetatud dokumentide konfidentsiaalses versioonis, mis on lisatud komisjoni vastusele teise menetlustoimingu raames. Üldkohus sedastab, et lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvad dokumendid, mille puhul see puudus esineb, on järgmised:
- keeldumine tulenevalt asjaolust, et asjaomase dokumendi sisu jääb lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvate dokumentidega tutvumise taotluse piiridest osaliselt välja, köide 1: dokument 2/1999;
 - keeldumine määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punktist b tuleneva erandi alusel:
 - köide 4, I osa: dokument 19/1999 (jaotis 1);
 - köide 4, II osa: dokument 14/1999;

— keeldumine määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 teisest lõigust tuleneva erandi alusel:

— köide 1: dokument 7/1999 (jaotis 2);

— köide 4, I osa: dokumendid 8/1999–11/1999, 13/1999 ja 19/1999 (jaotis 1);

— köide 4, II osa: dokumendid 7/1999, 8/1999, 12/1999 ja 14/1999.

- 53 Igatahes tuleb lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvate, eespool punktis 52 loetletud dokumentide puhul asuda seisukohale, et kuna komisjon on vaidlustatud otsuses nende kohta sõnaselgelt esitanud põhjuse, miks nende sisu ei avalikustata, siis sellele põhjusele osutamata jätmine samas punktis näidatud viisil ei anna alust järeldada, et komisjon on nüüdseks loobunud sellele põhjusele tuginemisest. Kuna komisjon ei ole vastuses teisele menetlustoimingule sellist loobumist sõnaselgelt väljendanud, ei saa nimelt välistada, et osutamata jätmine on tingitud lihtsalt kirjaveast. Seega tuleb eespool punktis 52 loetletud dokumentide puhul hinnata, kas dokumentides esitatud avalikustamata andmed sisaldavad teavet, mis langeb kokku selle erandi esemega, millest lähtudes on vaidlustatud otsuses avalikustamisest keeldutud.

Esimene väide, mille kohaselt on sisuliselt tehtud ilmselge hindamisviga esialgse taotluse eseme kindlakstegemisel ja selle tulemusena on rikutud komisjoni kohustust vaadata taotlus läbi täies ulatuses

- 54 Hageja väidab, et tema esialgse taotluse eesmärk oli kätte saada esiteks dokumendid, mis sisalduvad lepingu LIEN 97-2011 toimiku köidetes 1–4, ja teiseks dokumendid, mille olemasolu tuli ilmsiks ombudsmani kaastöötaja (edaspidi „ombudsmani kaastöötaja”) 9. märtsi 2004. aasta ettekandest, mis on koostatud kaebuse 1874/2003/GG lahendamise käigus, ning millele esialgses taotluses on osutatud väljendiga „teatud hulk [dokumente], mis sisaldavad kirjavahetust ja 2002. aastast alates koostatud õiendeid” (edaspidi „muud ombudsmani kaastöötajale esitatud dokumendid”). Järelikult on komisjon rikkunud oma kohustust vaadata lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvatele dokumentidele vaba juurdepääsu andmise taotlus läbi täies ulatuses.
- 55 Komisjon väidab, et juurdepääsu neile täiendavatele dokumentidele ei ole küsitud esialgses taotluses, vaid esimest korda alles kordustaotluses. Seega on käesolev hagi nimetatud dokumente puudutavas osas vastuvõetamatu. Igal juhul on selline dokumentidega tutvumise taotlus liiga üldsõnaline ja liiga ebatäpne selleks, et komisjon saaks selle rahuldada, millest ta on pealegi hagejale teatanud 20. juuli 2010. aasta kuupäevaga kirjas.
- 56 Käesolevas kohtuasjas on nii hagi osaline vastuvõetamatus, mida väidab komisjon, kui ka esimene väide sisuliselt suunatud kontrollimisele, kas komisjon jättis põhjendatult vastamata taotlusele tutvuda muude ombudsmani kaastöötajale esitatud dokumentidega.
- 57 Sellest tulenevalt on hagi komisjoni väitel osalise vastuvõetamatuse kontrollimine tihedalt seotud esimese väitega, mistõttu tuleb kõigepealt hinnata selle väite põhjendatust. Niisiis juhul, kui esimene väide osutub põhjendatuks, tuleb tagasi lükata komisjoni seisukoht, et hagi on osaliselt vastuvõetamatu.
- 58 Esimese väite põhjendatuse hindamiseks tuleb eelnevalt kindlaks määrata esialgse taotluse ese.

Esialgse taotluse ese

- 59 Eelkõige tuleb nentida, et hageja tugines esialgses taotluses sõnaselgelt asjaoludele, mida on sedastatud ombudsmani kaastöötaja 9. märtsil 2004 koostatud ettekandes.

60 Nii väidab hageja nimetatud taotluses:

„Kaebuse 1874/2003/GG menetluses asus Euroopa Ombudsman 18. märtsi 2004. aasta [kirjas] seisukohale, et [...] vastuseks teabenõudele, mille ma esitasin [hageja] nimel [lepingut LIEN 97-2011 puudutavas] asjas, ei edastatud [hagejale] täielikult kõiki dokumente. Kirjale oli lisatud [ombudsmani kaastöötaja] 9. märtsi 2004. aasta ettekanne [...].

[Ombudsmani kaastöötaja] ettekandest nähtub, et komisjon ei väljastanud [hagejale] järgmisi [dokumente], ja ma palun lubada [hagejal] nendega tutvuda. [Ombudsmani kaastöötaja] tegi kindlaks, et puuduvad järgmised dokumendid:

— köide 1: [...]

— köide 2: [...]

— köide 3: [...]

— köide 4: [...]

— lisaks märgib [ombudsmani kaastöötaja]: „Ühtlasi esitas komisjon teatud hulga [dokumente], mis sisaldavad kirjavahetust ja 2002. [aastast] alates koostatud õiendeid. Kuna kaebus puudutas ainult tutvumist eespool nimetatud köidetega 1–4, siis ombudsmani ametkond neid muid [dokumente] ei kontrollinud”.

Seoses sellega [...] märgin, et loogiliselt võttes saab [hageja] seoses kontrolli teostamisega teatada Euroopa ombudsmanile vaid neist [dokumentidest], mis on talle teada [...].

Seda, et on olemas täiendavad [dokumendid], millest teatab [ombudsmani kaastöötaja] – „Ühtlasi esitas komisjon teatud hulga [dokumente], mis sisaldavad kirjavahetust ja 2002. aastast alates koostatud õiendeid” –, on komisjon [hageja] eest kogu aeg varjanud [...]. Seega on vajalik, et ka need [dokumendid] ehk „teatud hulk [dokumente], mis sisaldavad kirjavahetust ja 2002. aastast alates koostatud õiendeid”, mille selgitas välja [ombudsmani kaastöötaja], saadetaks samuti viivitamatult [hagejale].

[...]

Vastust oodates tänan teid juba ette abi eest, mida te osutate seoses minu uue taotlusega, mille eesmärk on saada kätte kõik [lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvad dokumendid], nagu on tagatud määrusega nr 1049/2001.”

61 Seega nähtub esialgse taotluse sõnastusest selgelt eesmärk saada viivitamatult piiranguteta tutvuda mitte ainult kõigi nende dokumentidega, mida nimetas ombudsmani kaastöötaja lepingu LIEN 97-2011 toimiku köidetes 1–4, vaid ka muude kaastöötajale esitatud dokumentidega.

62 Olgu veel meenutatud, et kui ombudsmani kaastöötaja viis komisjoni ruumides läbi kontrolli kaebuse 1874/2003/GG menetluses, mis puudutas komisjoni keeldumist anda hagejale juurdepääs kõigile lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvatele dokumentidele, esitas komisjon omal algatusel sellele kaastöötajale mitte ainult nimetatud toimiku köidetes 1–4 sisalduvad dokumendid, vaid nagu nähtub kaastöötaja ettekandest, ka muud dokumendid.

63 Seega ei saa komisjon nüüd kinnitada, et lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvad dokumendid, millega hageja soovib tutvuda, on ainult need, mis on loetletud dokumentide nimekirjas, mille komisjon edastas 8. juuli 2002. aasta kirjaga ja mis sisalduvad lepingu LIEN 97-2011 toimiku köidetes 1–4. Nimelt on see kinnitus vastuolus ombudsmani kaastöötaja 9. märtsi 2004. aasta ettekande sõnastusega, mida komisjon ei ole vaidlustanud.

Muude ombudsmani kaastöötajale esitatud dokumentidega piiranguteta tutvumise taotluse kohta komisjoni otsuse puudumise õiguspärasus

- 64 Olgu meenutatud, et nagu osutavad määruse nr 1049/2001 põhjendus 4 ja artikkel 1, on määruse eesmärk anda üldsusele võimalikult laiaulatuslik juurdepääs institutsioonide dokumentidele.
- 65 Määruse nr 1049/2001 põhjendus 1 viitab EL artikli 1 teisele lõigule, mille kohaselt tähistab see leping uut etappi Euroopa rahvaste üha tihedama liidu loomises, kus otsused tehakse nii avalikult kui võimalik ja nii kodanikulähedaselt kui võimalik. Nagu on meenutatud määruse põhjenduses 2, on avalikkuse õigus tutvuda institutsioonide dokumentidega seotud institutsioonide demokraatliku iseloomuga.
- 66 Kui komisjonil palutakse dokument avalikustada, on ta kohustatud igal üksikjuhul hindama, kas dokument on hõlmatud määruse nr 1049/2001 artiklis 4 loetletud eranditega, mis puudutavad üldsuse õigust tutvuda institutsioonide dokumentidega (vt selle kohta Euroopa Kohtu 1. juuli 2008. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-39/05 P ja C-52/05 P: Rootsi ja Turco vs. nõukogu, EKL 2008, lk I-4723, punkt 35).
- 67 Peale selle, nagu nähtub määruse nr 1049/2001 põhjenduse 13 sõnastusest, on ette nähtud kaheetapiline haldusmenetlus, millele lisandub võimalus pöörduda kohtusse või esitada kaebus ombudsmanile, tagamaks, et üldsuse õigust tutvuda liidu institutsioonide dokumentidega järgitakse täies ulatuses.
- 68 Samuti selgitab kohtupraktika, et kaheetapilist menetlust ette nägevate määruse nr 1049/2001 artiklite 7 ja 8 eesmärk on võimaldada esiteks asjassepuutuvate institutsioonide dokumentidega tutvumise taotluste kiiret ja lihtsat lahendamist ning teiseks ennekõike tekkida võivate vaidluste lahendamist poolte kokkuleppel (eespool punktis 9 viidatud 26. jaanuari 2010. aasta kohtuotsus Internationaler Hilfsfonds vs. komisjon, punkt 53).
- 69 Eespool punktides 64–68 meenutatust lähtuvalt on asjaomane institutsioon kohustatud täies ulatuses läbi vaatama kõik dokumendid, millele avalikustamist on taotletud. See nõue kehtib põhimõtteliselt mitte ainult kordustaotluse lahendamisel määruse nr 1049/2001 artikli 8 tähenduses, vaid ka esialgse taotluse lahendamisel määruse artikli 7 tähenduses.
- 70 Käesolevas kohtuasjas tuleb esmalt toonitada, et komisjon täpsustab esialgses vastuses: „Käesolev e-kiri käsitleb mõistagi vaid neid dokumente, millele teile ei antud juurdepääsu teie külastuse ajal 2002. aastal. Nagu teile on selgitatud juba 8. juuli 2002. aasta kirjas, koosneb lepingu LIEN 97-2011 toimik neljast osast [köited 1–4]”.
- 71 Järelikult, ilma et komisjon oleks seda ülejäänud osas vaidlustanud, tuleb tuvastada, et esialgne vastus ei sisalda mingit vastust esialgsele taotlusele selles osas, millega sooviti saada piiranguteta tutvuda muude ombudsmani kaastöötajale esitatud dokumentidega.
- 72 Teiseks olgu täheldatud, et esialgses vastuses piirdus komisjon kinnitusega, et lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvad dokumendid on jaotatud selle toimiku köidetesse 1–4. Ent ombudsmani kaastöötaja ettekandest, mis viitab sõnaselgelt esialgsele taotlusele, nähtub, et kaebuse 1874/2003/GG menetluses esitati talle muid dokumente peale nende, mis on jaotatud lepingu LIEN 97-2011 toimiku köidetesse 1–4. Arvestades ombudsmani kaastöötaja ettekandes –, mis on koostatud pärast 8. juuli 2002. aasta kirjas sisalduva dokumentide nimekirja edastamist – sedastatud asjaolusid, oli komisjon, kui ta jättis läbi vaatamata esialgse taotluse piiranguteta tutvuda muude ombudsmani kaastöötajale esitatud dokumentidega, kohustatud vähemalt selgitama, miks need dokumendid tema arvates ei ole osa lepingu LIEN 97-2011 toimikust.
- 73 Eespool punktides 70 ja 72 esitatud kaalutlustest selgub, et kuna esialgne vastus ei sisaldanud vastust taotlusele saada piiranguteta tutvuda muude ombudsmani kaastöötajale esitatud dokumentidega, siis ei ole komisjon täitnud oma kohustust see taotlus täies ulatuses läbi vaadata. Tema selline tegematajätmine kahjustab ilmselgelt määrusega taotletavat dokumentidega tutvumise taotluste kiire ja lihtsa lahendamise eesmärki, mida on meenutatud eespool punktis 68.

- 74 Kolmandaks tuleb nentida, nagu komisjon sisuliselt väidab, et kordustaoitluse sõnastus, millega määratletakse taotluse ese, ei ole tõesti täpses vastavuses sõnastusega, mida on samal otstarbel kasutatud esialgses taotluses.
- 75 Nagu on tõdetud eespool punktis 61, avaldas hageja esialgses taotluses sõnaselgelt soovi piiranguteta ja viivitamatult tutvuda mitte ainult kõigi nende dokumentidega, mida ombudsmani kaastõõtaja nimetas lepingu LIEN 97-2011 toimiku kõidetes 1–4 sisalduvatena, vaid ka muude sellele kaastõõtajale esitatud dokumentidega.
- 76 Seevastu kordustaoitluses esitas hageja komisjonile sõnaselge palve „edastada viivitamatult kõik dokumendid, mida [ta oli] keeldunud avalikustamast, ühegi erandita, lepingu LIEN 97-2011 toimiku kõitest 1 kuni kõiteni 4, samuti [täiendavad dokumendid]”.
- 77 Seega ühtivad esialgse taotluse ese ja kordustaoitluse ese formaalselt vaid selles osas, mis puudutab piiranguteta tutvumist lepingu LIEN 97-2011 toimiku kõidetes 1–4 jaotatud dokumentidega. Seevastu tuleb nentida, et lisaks viimati nimetatud dokumentidele taotles hageja samasugust tutvumist ka ühelt poolt esialgses taotluses muude ombudsmani kaastõõtajale esitatud dokumentidega ja teisalt kordustaoitluses täiendavate dokumentidega.
- 78 Sellegipoolest ei saa esialgse taotluse eseme ja kordustaoitluse eseme sõnastuse kokkulangevuse puudumisega õigustada seda, et komisjon ei vaadanud esialgset taotlust läbi täies ulatuses, nagu on näidatud eespool punktis 73, ja sellest ei saa tuleneda, nagu väidab komisjon, et kordustaoitluses osutatud täiendavate dokumentidega piiranguteta tutvumise taotlus on uus taotlus, nii et hageja tutvumistaotluse ese oleks piiratud vaid nende dokumentidega, mis on jaotatud lepingu LIEN 97-2011 toimiku kõidetes 1–4.
- 79 Nimelt tuleb kõigepealt meelde tuletada, et esialgne taotlus saada piiranguteta tutvuda lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvate dokumentidega on uus taotlus, mis järgnes kahele varasemale taotlusele saada piiranguteta tutvuda sama toimikuga, mis kandsid vastavalt 9. märtsi 2002. aasta (vt eespool punkt 3) ja 22. detsembri 2004. aasta (vt eespool punkt 7) kuupäeva.
- 80 Ent kui arvestada määrusega nr 1049/2001 kehtestatud menetluse kiiruse ja lihtsuse eesmäärke käesoleval juhul sellistel asjaoludel, nagu on kirjeldatud eespool punktis 79, siis on Euroopa Kohus sisuliselt otsustanud, et määruse nr 1049/2001 artiklites 7 ja 8 alusel ette nähtud kaheetapilisest menetlusest võib kõrvale kalduda (eespool punktis 9 viidatud 26. jaanuari 2010. aasta kohtuotsus Internationaler Hilfsfonds vs. komisjon, punktid 60 ja 61).
- 81 Sellest tulenevalt, kuna käesoleva juhtumi asjaolud olid teistsugused ainult selle poolest, et hageja esitas 28. ja 31. augusti 2009. aasta kirjadega uue taotluse saada piiranguteta tutvuda lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvate dokumentidega, oli komisjon kohustatud võimalikku kordustaoitlust ära ootamata vaatama esialgse taotluse läbi täies ulatuses, eeskätt mis puudutab muid ombudsmani kaastõõtajale esitatud dokumente.
- 82 Teiseks ei saa komisjon seda, et hageja taotlusi saada piiranguteta tutvuda muude dokumentidega peale lepingu LIEN 97-2011 toimiku kõidetes 1–4 sisalduvate dokumentide ei vaadatud läbi esialgse taotluse, isegi mitte kordustaoitluse alusel, põhjendada väitega, et need taotlused olid liiga üldsõnalised ja ebatäpsed.
- 83 Kõigepealt, isegi kui eeldada, et muude ombudsmani kaastõõtajale esitatud dokumentide või täiendavate dokumentidega tutvumise taotlus oli sõnastatud liiga üldiselt ja ebatäpselt, tuleb nimelt osundada, et määruse nr 1049/2001 artikli 6 lõige 2 näeb ette, et „[k]ui taotlus ei ole piisavalt täpne, palub institutsioon taotlejal taotlust täpsustada ning abistab taotlejat selles, andes näiteks teavet avalike dokumendiregistrite kasutamise kohta”.

- 84 Niisiis tuleneb selle sätte sõnastusest, eeskätt tegusõnade „palub” ja „abistab” kasutamisest, et pelk dokumentidega tutvumise taotluse ebatäpsus, sõltumata selle põhjustest, peab ajendama adressaadiks olevat institutsiooni võtma ühendust taotlejaga, et taotletud dokumente paremini määratleda. Seega on tegemist sättega, mis ametlikult sõnastab üldsuse dokumentidega tutvumise valdkonnas hea halduse põhimõtte, mis kuulub haldusmenetluses liidu õiguskorraga antud tagatiste hulka (Üldkohtu 13. aprilli 2005. aasta otsus kohtuasjas T-2/03: Verein für Konsumenteninformation vs. komisjon, EKL 2005, lk II-1121, punkt 107). Abistamiskohustus on seega tugisammas, mis kindlustab määrusega nr 1049/2001 määratletud dokumentidega tutvumise õiguse kasuliku mõju.
- 85 Ent antud juhul ei nähtu käesoleva kohtuasja toimikust, et komisjon oleks kooskõlas määruse nr 1049/2001 artikli 6 ja hea halduse põhimõttega palunud hagejal täpsemalt määratleda dokumendid, mida ta nõudis esialgses taotluses ja ka kordustaotluses, ning et ta oleks seda teinud enne vaidlustatud otsuse vastuvõtmist.
- 86 Peale selle ei saa komisjon mingil juhul väita, et ta teatas dokumentidega piiranguteta tutvumise taotluse väidetavalt liigsest üldsõnalisusest ja ebatäpsusest hagejale 20. juuli 2010. aasta kuupäevaga kirjas. Tuleb nimelt nentida, et see kiri, olenemata oma sisust, ei ole hagejale saadetud vastuseks esialgsele taotlusele või kordustaotlusele enne vaidlustatud otsuse vastuvõtmist, vaid hoopis pärast seda. Järelikult ei oma see kiri ilmselgelt mingit tähtsust vaidlustatud otsuse seaduslikkuse üle otsustamise seisukohast.
- 87 Kõigist eelnevatest kaalutlustest lähtudes tuleb nõustuda esimese väitega, et esialgse taotluse eseme kindlakstegemisel on tehtud ilmselge hindamisviga ja selle tulemusena on rikutud komisjoni kohustust vaadata taotlus läbi täies ulatuses, ning järelikult tuleb tagasi lükata komisjoni nõuete see punkt, mille kohaselt asjassepuutuvate dokumentidega tutvumise taotlus on osaliselt vastuvõetamatu.
- 88 Seega kuulub vaidlustatud otsus tühistamisele selles osas, millega see toob vaikimisi kaasa hagejale juurdepääsu keelamise dokumentidele, mille komisjon esitas ombudsmani kaastöötajale ja mida viimane ei määratlenud lepingu LIEN 97-2011 toimiku köidetes 1–4 sisalduvate dokumentidena.

Kolmas ja neljas väide, et on rikutud vastavalt määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkti b ja artikli 4 lõike 3 teist lõiku

Sissejuhatavad märkused

- 89 Määrus nr 1049/2001 kehtestab üldpõhimõtte, et kõik institutsioonide dokumendid peavad olema üldsusele kättesaadavad, kuid et tuleb siiski teha erandeid teatud üldiste ja erahuvide kaitseks.
- 90 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleb dokumentidele juurdepääsu erandeid tõlgendada ja kohaldada täht-tähele, et mitte nurjata üldpõhimõtte kohaldamist, mis seisneb avalikkusele võimalikult laiaulatusliku juurdepääsu tagamises institutsioonide valduses olevatele dokumentidele (vt Euroopa Kohtu 1. veebruari 2007. aasta otsus kohtuasjas C-266/05 P: Sison vs. nõukogu, EKL 2007, lk I-1233, punkt 63 ja seal viidatud kohtupraktika, ning vt selle kohta eespool punktis 66 viidatud kohtuotsus Rootsi ja Turco vs. nõukogu, punktid 35 ja 36). Lisaks nõuab proportsionaalsuse põhimõtte, et erandid ei läheks kaugemale sellest, mis on taotletava eesmärgi saavutamiseks sobiv ja vajalik (Euroopa Kohtu 6. detsembri 2001. aasta otsus kohtuasjas C-353/99 P: nõukogu vs. Hautala, EKL 2001, lk I-9565, punkt 28).
- 91 Veel peab dokumentidega tutvumise taotluse lahendamisel nõutav hindamine olema põhimõtteliselt konkreetne. Ühest küljest ei piisa erandi kohaldamise õigustamiseks ainuüksi asjaolust, et dokument käsitleb erandiga kaitstud huve (vt selle kohta Üldkohtu 13. septembri 2000. aasta otsus kohtuasjas T-20/99: Denkavit Nederland vs. komisjon, EKL 2000, lk II-3011, punkt 45). Põhimõtteliselt saab erandi kohaldamist õigustada ainult juhtudel, kui institutsioon on eelnevalt kontrollinud esiteks seda,

kas dokumendile juurdepääs ohustaks kaitstud huvi konkreetset ja reaalselt ning teiseks seda, kas määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõigetes 2 ja 3 käsitletud olukorras teenib osutatud dokumendi avalikustamine ülekaalukaid üldisi huve. Lisaks peab kaitstud huvi kahjustamise oht olema mõistlikult eeldatav ning mitte ainult oletuslik (Üldkohtu 7. veebruari 2002. aasta otsus kohtuasjas T-211/00: Kuijer vs. nõukogu, EKL 2002, lk II-485, punkt 56). Järelikult tuleb hindamine, mis on institutsioonile erandi kohaldamisel kohustuslik, konkreetset läbi viia ja see peab nähtuma otsuse põhjendustest (vt selle kohta Üldkohtu 19. juuli 1999. aasta otsus kohtuasjas T-14/98: Hautala vs. nõukogu, EKL 1999, lk II-2489, punkt 67, 6. aprilli 2000. aasta otsus kohtuasjas T-188/98: Kuijer vs. nõukogu, EKL 2000, lk II-1959, punkt 38, ja eespool punktis 84 viidatud kohtuotsus Verein für Konsumenteninformation vs. komisjon, punkt 69).

- 92 Põhimõtteliselt on iga dokumendi konkreetne ja individuaalne hindamine vajalik isegi siis, kui on selge, et tutvumise taotlus puudutab erandiga hõlmatud dokumente, sest ainult sellise hindamise tulemusena saab institutsioon kaaluda taotlejale dokumentidega osalise tutvumise õiguse andmise võimalust vastavalt määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõikele 6. Üldkohus on nõukogu ja komisjoni dokumentidele üldsuse juurdepääsu käsitleva toimimisjuhendi (EÜT 1993, L 340, lk 41) kohaldamise raames varemgi pidanud ebapiisavaks dokumentide sellist hindamist, mis on läbi viidud pigem dokumendikategooriate kui nendes dokumentides sisalduva konkreetse teabe põhjal, kuna hindamine, mida institutsioon on kohustatud läbi viima, peab võimaldama tal konkreetset hinnata, kas osutatud erand on tõepoolest kohaldatav kogu nendes dokumentides sisalduvale teabele (Üldkohtu eespool punktis 84 viidatud otsus Verein für Konsumenteninformation vs. komisjon, punkt 73, ja 6. juuli 2006. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-391/03 ja T-70/04, Franchet ja Byk vs. komisjon, EKL 2006, lk II-2023, punkt 117; vt selle kohta Üldkohtu 12. oktoobri 2000. aasta otsus kohtuasjas T-123/99: JT's Corporation vs. komisjon, EKL 2000, lk II-3269, punkt 46).
- 93 Niisiis on institutsioon põhimõtteliselt kohustatud esiteks kontrollima, kas dokument, millega tutvumist taotletakse, kuulub mõne määruse nr 1049/2001 artiklis 4 loetletud erandi alla, ja teiseks, kas dokumendi avalikustamine kahjustab kaitstavat huvi konkreetset ja reaalselt, ning kolmandaks, kui vastus on jaatav, kas on vaja kaitsta dokumenti tervikuna.
- 94 Nende põhimõtete alusel tuleb läbi vaadata hageja kolmas ja neljas väide.

Kolmas väide, et on rikutud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkti b

- 95 Hageja väidab sisuliselt, et ainult üks isik, kelle eraelu puutumatuse ja isikupuutumatuse kaitsest saab rääkida, oli Kasahstani ametiasutuste menetletavas kriminaalasjas enne lepingu ülesütlemit uurimise all, et tema nimi oli tuntud selle riigi ametiasutuste ja üldsuse, aga ka komisjoni jaoks, ning et sellele isikule mõisteti raskeid väärtegusid arvestades karistuseks rahatrahv, nii et isiku hea maine oli juba kahjustatud. Ta lisab, et kui isikuid, kelle eraelu puutumatust ja isikupuutumatust tuleb komisjoni arvates kaitsta, ei ole nimeliselt mainitud, oleks komisjon võinud osutada nende ametiülesannetele. Lõpuks on neil dokumentidel, mille puhul komisjon väidab eraelu puutumatuse ja isikupuutumatuse rikkumise ohtu, käesolevas kohtuasjas käimasoleva vaidluse seisukohalt suur tähtsus.
- 96 Komisjon vaidlustab kolmanda väite põhjendatuse ja väidab, et ta tegi taotletavate dokumentide hindamise käigus kindlaks, et teatud hulga isikute eraelu puutumatust ja isikupuutumatust võidakse kahjustada. Hagejal ei ole õigust otsustada, millise isiku eraelu ja isikupuutumatust väärrib kaitset. Pealegi ei ole hageja kunagi nimetanud selle isiku nime, kellest on juttu repliigis.
- 97 Käesolevas asjas toonitab Üldkohus, et määruse nr 1049/2001 põhjendus 11 manitseb, et „[e]randite hindamisel peaksid institutsioonid kõigil liidu tegevusaladel võtma arvesse ühenduse õigusaktides sisalduvaid põhimõtteid isikuandmete kaitse kohta”.

- 98 Määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkt b näeb ette erandi dokumentidele juurdepääsu reeglist juhul, kui dokumendi avalikustamine kahjustaks eraelu puutumatust ja isikupuutumatust, eelkõige kooskõlas isikuandmete kaitset käsitlevate liidu õigusaktidega.
- 99 Kohtupraktikast ilmneb, et määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkti b sõnastus – samas kui selle sätte puhul on tegemist jagamatu tervikuga – nõuab, et eraelu puutumatuse ja isikupuutumatuse võimalikku kahjustamist hinnataks alati kooskõlas isikuandmete kaitset käsitlevate liidu õigusaktidega, eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrusega (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT 2001, L 8, lk 1; ELT eriväljaanne 13/26, lk 102) (Euroopa Kohtu 29. juuni 2010. aasta otsus kohtuasjas C-28/08 P: komisjon vs. Bavarian Lager, EKL 2010, lk I-6055, punkt 59).
- 100 Määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkt b kehtestab erikorra ja tugevdab niisuguse isiku kaitset, kelle isikuandmeid võidakse vajaduse korral üldsusele edastada (eespool punktis 99 viidatud kohtuotsus komisjon vs. Bavarian Lager, punkt 60).
- 101 Määrused nr 45/2001 ja nr 1049/2001 võeti vastu väga lähestikku olevatel kuupäevadel. Neis määrustes ei ole sätteid, mis näeks sõnaselgelt ette neist ühe või teise ülimuslikkuse. Põhimõtteliselt tuleb tagada, et neid mõlemaid kohaldataks täielikult (eespool punktis 99 viidatud kohtuotsus komisjon vs. Bavarian Lager, punkt 56).
- 102 Vastavalt määruse nr 45/2001 artikli 1 lõikele 1 on selle määruse eesmärk kaitsta „füüsiliste isikute põhiõigusi ja -vabadusi, eelkõige nende õigust eraelu puutumatusele isikuandmete töötlemisel”.
- 103 Määruse nr 45/2001 põhjenduse 15 esimesest lausest ilmneb, et liidu seadusandja on viidanud vajadusele kohaldada EL lepingu artiklit 6 ning seeläbi ka Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni (EIÕK) artiklit 8 juhul, „[k]ui töötlemine ühenduse institutsioonides või asutustes toimub seoses toimingutega, mis ei kuulu käesoleva määruse reguleerimisalasse, eelkõige seoses Euroopa Liidu lepingu [enne Lissaboni lepingut kehtinud redaktsioonis] V ja VI jaotises ettenähtud toimingutega”. Selline viide ei osutunud seevastu vajalikuks juhul, kui andmete töötlemine toimub kõnealuse määruse kohaldamisalasse jääva tegevuse käigus, kuna sellistel juhtudel kohaldatakse ilmselgelt määrust nr 45/2001 ennast (eespool punktis 99 viidatud kohtuotsus komisjon vs. Bavarian Lager, punkt 62).
- 104 Sellest järeldub, et kui määruse nr 1049/2001 alusel esitatud taotlusega soovitakse saada juurdepääsu isikuandmeid sisaldavatele dokumentidele, kohaldatakse kõiki määruse nr 45/2001 sätteid (eespool punktis 99 viidatud kohtuotsus komisjon vs. Bavarian Lager, punkt 63). Olgu märgitud, et määruse nr 45/2001 artikkel 8 paneb nimelt isikuandmete vastuvõtjale kohustuse tõendada nende andmete saamise vajalikkust (eespool punktis 99 viidatud kohtuotsus komisjon vs. Bavarian Lager, punkt 45). Samuti annab sama määruse artikkel 18 andmesubjektile õiguse esitada igal ajal oma konkreetse seisundiga seotud veenvatel ja õigustatud põhjustel vastuväiteid endaga seotud andmete töötlemise kohta.
- 105 Käesolevas kohtuasjas, mis esiteks puudutab lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvaid dokumente, mille puhul komisjon leidis, et nende sisu ei saa avalikustada põhjusel, et see kuulub määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punktis b ette nähtud erandi alla, siis neid dokumente võib vaidlustatud otsuse punkti 4.2 ja selle otsuse lisa silmas pidades määratleda järgmiselt:
- köide 1: dokumendid 2/1999 ja 7/1999, jaotis 2 (lahtrid 1 ja 2);
 - köide 4, I osa: dokumendid 19/1999, 2/2000, 5/2000, 10/2001, 14/2001 (lahtrid 1–3);
 - köide 4, II osa: dokumendid 14/1999, 19/1999, 9/2001 (lahtrid 1–3).

- 106 Teiseks tuleb komisjoni selle vastuse analüüsi tulemusena, mille ta saatis teise menetlustoimingu raames, kõigepealt nentida, et alljärgnevate dokumentide sisu, mis komisjoni väitel kuulub määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punktis b ette nähtud erandi alla, puudutab hageja enda isikuandmeid:
- köide 1: dokumendid 2/1999 ja 7/1999, jaotis 2 (lahtrid 1 ja 2);
 - köide 4, I osa: dokumendid 19/1999 ja 2/2000;
 - köide 4, II osa: dokument 14/1999.
- 107 Arvestades seda, millele on eespool punktides 90 ja 102 nii määruse nr 1049/2001 artiklis 4 loetletud erandite täht-tähest tõlgendamist kui ka määruse nr 45/2001 eesmärki käsitledes osutatud, tuleb asuda seisukohale, et selliseid isikuandmeid, mis puudutavad eranditult vaid nendega tutvumist taotlevat isikut, ei saa jätta väljastamata põhjendusel, et see kahjustab eraelu ja isikupuutumatus kaitset.
- 108 Järelikult on komisjon vääralt keeldunud eespool punktis 106 loetletud dokumentide väljastamisest määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punktis b nimetatud erandi alusel.
- 109 Peale selle tuleb täpsustada, millises mahus väljastatakse dokumendid, mis sisaldavad nendega tutvumist taotleva isiku isikuandmeid. Nimelt sellistel asjaoludel, kui määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punktis b nimetatud huvi ei ole vaja kaitsta andmete taotleja eest, tuleb määruse nr 45/2001 sätete kohaselt tagada kaitse hoopis kolmandate isikute eest. Seega erinevalt põhimõttest, mille kohaselt määruse nr 1049/2001 eesmärk on anda üldsusele võimalikult laiaulatuslik õigus tutvuda institutsioonide dokumentidega (eespool punktis 90 viidatud kohtuotsus *Sison vs. nõukogu*, punkt 43), tuleb lähtuda sellest, et kui asjaomased dokumendid – nagu käesoleval juhul – sisaldavad nende taotleja isikuandmeid, siis ei saa viimase õigus need institutsioonide dokumentidega tutvumise õiguse alusel välja nõuda tekitada tagajärge, et üldsusel tekib üldjuhul õigus nende dokumentidega tutvuda.
- 110 Veel tuleb komisjoni selle vastuse analüüsi tulemusena, mille ta saatis teise menetlustoimingu raames, nentida, et alljärgnevate dokumentide sisu, mis komisjoni väitel kuulub osaliselt määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punktist b tuleneva erandi alla, puudutab selliste füüsiliste isikute isikuandmeid, kes ei ole hagejaga seotud:
- köide 4, I osa: dokumendid 5/2000, 10/2001 ja 14/2001 (lahtrid 1–3);
 - köide 4, II osa: dokumendid 19/1999 ja 9/2001 (lahtrid 1–3).
- 111 Juba eos tuleb kindlalt tagasi lükata komisjoni argument, mille kohaselt hageja ei ole oma repliigis kunagi nimetanud selle isiku nime, kelle eraelu ja isikupuutumatus tema arvates ei ole kaitstud. Tuleb nimelt sedastada, et selline seisukoht on ilmselgelt väär, kuna hagiavaldusest ilmneb, et seal on hageja selle isiku nime otseselt nimetanud.
- 112 Seevastu väidab komisjon põhjendatult, et hagejal ei ole õigust otsustada, kas isiku eraelu ja isikupuutumatus on või ei ole kaitstav. Eespool punktides 99–101, 103 ja 104 meenutatud kohtupraktikast nähtub nimelt, et isikuandmete kaitse, mida peab pakkuma määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkti b sätete kohaldamise raames, peab olema tagatud täpselt vastavuses määruse nr 45/2001 sätetega. Ent viimati nimetatud määrus ei näe ette erandit selle määrusega tagatud põhiõiguse kaitsest põhjendusel, et asjaomased andmed puudutavad isikut, kes seda kaitset ei vääri.
- 113 Seega jääb veel vaid kontrollida, kas komisjon leidis põhjendatult, et teatavad dokumendid, millega tutvumist hageja taotles täies ulatuses, sisaldasid isikuandmeid, millega saab põhjendada otsust keelduda võimaldamast hagejal nende dokumentidega täies ulatuses tutvuda, võttes aluseks määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkti b.

- 114 Selles osas nähtub esiteks määruse nr 45/2001 artikli 2 punktist a, et „[kasutatakse järgmisi mõisteid:] isikuandmed – igasugune teave üheselt identifitseeritud või identifitseeritava füüsilise isiku [...] kohta; identifitseeritav isik on isik, keda saab otseselt või kaudselt kindlaks teha, eelkõige identifitseerimisnumbri abil või tema ühe või mitme füüsilise, psühholoogilise, psüühilise, majandusliku, kultuurilise või sotsiaalse omaduse kaudu”.
- 115 Teiseks tuleneb kohtupraktikast, et nimesid ja eesnimesid võib käsitada isikuandmetena määruse nr 45/2001 artikli 2 punkti a tähenduses (eespool punktis 99 viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Bavarian Lager, punkt 68).
- 116 Lisaks on Euroopa Kohus selgitanud, et toiming, mis seisneb andmekandjal erinevatele isikutele osutamises ja nende individualiseerimises kas nime või muude vahendite, näiteks telefoninumbri või nende töötingimusi ja vaba aja harrastusi puudutava teabe alusel, on „isikuandmete töötlemine” Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivi 95/46 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 281, lk 31; ELT eriväljaanne 13/15, lk 355) tähenduses (Euroopa Kohtu 6. novembri 2003. aasta otsus kohtuasjas C-101/01: Lindqvist, EKL 2003, lk I-12971, punkt 27).
- 117 Seega peale nimeliste andmete tuleb pidada isikuandmeteks ka teavet isiku kutsetegevusega seonduvate asjaolude kohta, kuna esiteks on tegemist isiku töötingimusi puudutava teabega ja teiseks saab füüsilise isiku määruse nr 45/2001 artikli 2 punkti a tähenduses nende andmete abil kaudselt – kuna neid saab siduda kindla kuupäeva või ajavahemikuga – kindlaks teha.
- 118 Antud juhul nähtub vaidlustatud otsusest, et komisjon on määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punktis b sätestatud erandi puhul täpsustanud, et teatavate dokumentide avalikustamata osad sisaldavad isikute nimesid ja mainet puudutavat teavet ning et need dokumendid osundavad teavet, mis käsitleb eeluurimist kriminaalasjades, õigusrikkumisi, LIEN 97-2011 lepinguosaliste valitsusväliste organisatsioonide süüdistamist korruptsioonis, kusjuures need viited ei tarvitse kajastada komisjoni seisukohta, kuid võivad avalikustamise korral rikkuda isikute mainet ja sellest tulenevalt kahjustada nende eraelu ja isikupuutumatust.
- 119 Selles osas tuleb kõigepealt märkida, et hageja ei vaidlusta seda, et lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvad dokumendid, millele on viidatud eespool punktis 110, sisaldavad isikuandmeid määruse nr 45/2001 tähenduses.
- 120 Ilma et hageja seda oleks vaidlustanud tuleb seejärel nentida, et komisjon viis läbi eespool punktis 110 viidatud lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvate dokumentide konkreetse ja individuaalse hindamise.
- 121 Hoolimata sellest, et komisjoni põhjendused, millega ta õigustas määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punktis b sätestatud erandi kohaldamist – nagu need on esitatud eespool punktis 118 –, olid kokkuvõtlikku laadi, nähtub tegelikult neist põhjendustest, et komisjon tegi kindlaks, milliseid lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvates ja eespool punktis 110 viidatud dokumentides leiduvaid andmeid saab nimetatud erandsätte alusel kaitsta.
- 122 Lõpuks kinnitab hageja, et lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvates ja eespool punktis 110 viidatud dokumentides on andmed üheainsa isiku kohta, kelle eraelu ja isikupuutumatus ei ole kaitstav, ja et neil dokumentidel on suur tähtsus vaidluses, mis tal on käimas komisjoniga käesolevas kohtuasjas, aga ka kohtuvaidluses, mis on pooleli Tribunal de première instance de Bruxelles’is. Ent mitte ühegagi nendest argumentidest ei saa nõustuda.
- 123 Nimelt esiteks, nagu on toonitatud eespool punktis 112, ei ole määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkti b kohaldamise korral vaja kontrollida, kas vaidlusalused andmed puudutavad isikut, kelle eraelu ja isikupuutumatus ei ole nende sätete alusel kaitstav.

- 124 Teiseks ilmneb eespool punktides 99–101, 103 ja 104 viidatud kohtupraktikast, et isikuandmete kaitse, mis tuleb tagada määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkti b kohaldamise käigus, on eriomane ja tugevdatud. Selle aluse kohaldamisel tuleb täpselt järgida määruse nr 45/2001 sätteid. Ent erinevalt määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 teises lõigus nimetatud erandist ei saa määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkti b ja määruse nr 45/2001 sätete alla kuuluvast erandist kõrvale kalduda põhjendusel, et see teenib ülekaalukat üldist huvi. Järelikult kui eeldada, et hageja väitega, et neil dokumentidel on suur tähtsus nii vaidluses, mis tal on käimas komisjoniga käesolevas kohtuasjas, kui ka kohtuvaidluses, mis on pooleli Tribunal de première instance de Bruxelles'is, soovis tugineda ülekaalukale üldisele huvile, siis peab nentima, et see argument ei saa ilmselgelt anda tulemusi.
- 125 Seega on komisjon eespool punktis 110 loetletud dokumentide täies ulatuses avalikustamisest määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punktis b sätestatud erandi alusel põhjendatult keeldunud.
- 126 Eelnevatest punktidest 108 ja 125 järeldub, et kolmanda väitega tuleb nõustuda, kuivõrd see on osaliselt põhjendatud, ning et vaidlustatud otsus kuulub tühistamisele selles osas, millega on rikutud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkti b, st tuginedes nimetatud sätetele keelduti sõnaselgelt võimaldamast hagejal tutvuda eespool punktis 106 loetletud dokumentidega.

Neljas väide, et on rikutud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 teist lõiku

- 127 Hageja väidab sisuliselt, et komisjon ei ole esitanud ühtki konkreetset argumenti, mis õigustaks lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvate dokumentide avalikustamisest keeldumist määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 teise lõigu alusel, ega ole tõendanud, et kümme aastat pärast lepingu ülesõttlemist oleks selliste dokumentide avalikustamine, mis käsitlevad kas auditi läbiviimist või lepingut puudutavat otsustamisprotsessi, mis nüüdseks on lõpetatud, võinud oluliselt kahjustada tema võimet hallata liidu rahalisi vahendeid nõuetekohaselt ja tema otsustamisprotsessi tulevaste lepingute puhul. Ta lisab, et komisjonil ei ole õigust viidata Tribunal de première instance de Bruxelles'is pooleliolevale kohtuvaidlusele selleks, et keelduda võimaldamast tal täies ulatuses tutvuda lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvate dokumentidega, kuna neis sisalduv teave võib tõendada, et hagi, mille komisjon sellele kohtule esitas, ei ole põhjendatud.
- 128 Lõpuks leiab ta, et taotletavate dokumentide avalikustamine teenib mitut ülekaalukat üldist huvi, nimelt esiteks hageja, talle annetuste tegijate ja üldsuse huvi teha kindlaks põhjused, miks komisjon tühistas ühepoolset lepingu, mida hageja kaasrahas tas ja mis teenis rahvatervise seisukohast olulist huvi, teiseks huvi, mis komisjoni poolt Tribunal de première instance de Bruxelles'ile esitatud hagi puhul nõuab, et üldistes huvides tehtaks kindlaks komisjoni käitumise põhjused, ning lõpuks liikmesriikide huvi teada, kas komisjon järgib liidu õiguse eeskirju.
- 129 Komisjon vaidlustab sisuliselt neljanda väite põhjendatuse ja viitab vaidlustatud otsuse punktis 4.1 esitatud argumentidele, mis käsitlevad vajadust kaitsta üldiselt institutsiooni otsustamisprotsessi. Ta leiab, et määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 teisest lõigust tulenevate erandite puhul ei ole ta kohustatud arvestama hageja isiklikku huvi teatud dokumentide avalikustamise vastu, nimelt et kindlustada talle parem kaitse Tribunal de première instance de Bruxelles'is pooleliolevas kohtuvaidluses. Tema hinnangul esitab hageja repliigis uusi argumente, millega püütakse tõendada ülekaaluka üldise huvi olemasolu, need argumendid ei ole seega vastuvõetavad ja on igal juhul ebapiisavad selleks, et kalduda kõrvale määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 teises lõigus sätestatud erandist.
- 130 Üldkohus osundab käesolevas kohtuasjas, et määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 teise lõigu sõnastuse kohaselt keelatakse juurdepääs dokumentidele, mis sisaldavad sisekasutuseks esitatud arvamusi osana asjaomase institutsiooni sisearuatludest ja eelkonsultatsioonidest, isegi pärast otsuse tegemist, kui sellise dokumendi avalikustamine kahjustaks oluliselt institutsiooni otsustamisprotsessi, välja arvatud juhul, kui dokumendi avalikustamine teenib ülekaalukaid üldisi huve.

131 Arvestades eespool punktis 90 meenutatud põhimõtet, mille kohaselt institutsioonide dokumentidega tutvumise õigusest tehtavaid erandeid tõlgendatakse täht-tähele, on Euroopa Kohus selgitanud, et ainult osa sisedokumentidest, nimelt need, mis sisaldavad sisekasutuseks esitatud arvamusi osana asjaomase institutsiooni sisearuatlustest ja eelkonsultatsioonidest, on sellised, mille suhtes määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 teine lõik lubab keeldumist isegi pärast otsuse tegemist, kui dokumendi avalikustamine kahjustaks oluliselt institutsiooni otsustamisprotsessi (Euroopa Kohtu 21. juuli 2011. aasta otsus kohtuasjas C-506/08 P: *Rootsi vs. MyTravel* ja komisjon, EKL 2011, lk I-6237, punkt 79).

132 Niisiis on määruse nr 1049/2001 selle sätte eesmärk kaitsta menetluse käigus koostatud teatud liiki dokumente, mille avalikustamine isegi pärast menetluse lõppu kahjustaks oluliselt institutsiooni otsustamisprotsessi. Need dokumendid peavad sisaldama „sisekasutuseks esitatud arvamusi osana asjaomase institutsiooni aruatlustest ja eelkonsultatsioonidest”.

133 Eespool punktides 91 ja 92 viidatud väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peab esiteks dokumentidega tutvumise taotluse lahendamisel nõutav hindamine olema konkreetne ja individuaalne ning teiseks peab kaitstava huvi kahjustamise ohtu olema võimalik mõistlikult ette näha ja see ei tohi olla puhtalt oletuslik, et sellele saaks tugineda.

– Põhilised kaalutlused

134 Käesolevas kohtuasjas, mis puudutab lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvaid dokumente, mille puhul komisjon leidis, et nende sisu ei saa avalikustada põhjusel, et see kuulub määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 teises lõigus ette nähtud erandi alla, siis neid dokumente võib vaidlustatud otsuse punkti 4.1 ja vaidlustatud otsuse lisas leiduvat tabelit silmas pidades määratleda järgmiselt:

— köide 1: dokumendid 4/1999, 6/1999 (lahter 2), 7/1999 (jaotis 2) ja 8/1999;

— köide 2: dokumendid 4/1999 ja 1/2000;

— köide 4, I osa: nummerdamata dokument, millele komisjon vaidlustatud otsuse punktis 4.1 (lk 8) ja otsuse lisas leiduvas tabelis (lk 3) viitab kui ilma kuupäevata dokumendile, samuti dokumendid 2/1999, 3/1999 (lahter 2), 4/1999 (lahtrid 1, 2 ja 3), 5/1999, 7/1999–14/1999, 16/1999, 17/1999, 19/1999 (jaotis 1), 23/1999, 25/1999, 26/1999 (jaotis 1), 1/2000, 2/2000, 4/2000, 2/2001 (lahtrid 1 ja 2), 3/2001 (lahtrid 1 ja 2), 6/2001, 13/2001 (lahtrid 1 ja 2) ja 19/2001 (lahter 3);

— köide 4, II osa: dokumendid 2/1999 (lahter 2), 7/1999–9/1999, 12/1999, 14/1999, 18/1999 (lahtrid 1 ja 2), 20/1999 (lahtrid 2, 3, 5, 7 ja 9), 2/2000 (lahter 2), 3/2000 (lahter 2), 4/2000 (lahter 1), 1/2001, 2/2001 (lahtrid 1 ja 2), 3/2001 (lahtrid 1 ja 2) ja 7/2001 (lahtrid 1 ja 2).

135 Neljanda väite läbivaatamise selles staadiumis tuleb kõigepealt kontrollida, kas komisjon viis vaidlustatud otsuses läbi iga eespool punktis 134 loetletud dokumendi konkreetse ja individuaalse hindamise kooskõlas kohtupraktikaga, mida on meelde tuletatud eespool punktis 92.

136 Selles osas olgu sedastatud, et määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 teisest lõigust tuleneva erandi kohaldamise põhjendused on esitatud vaidlustatud otsuse punktis 4.1 ja otsuse lisas leiduvas tabelis.

137 Vaidlustatud otsuse punktil 4.1 on kolm alajaotust, mis käsitlevad kolme erinevat otsustamisprotsessi, mis puudutavad vastavalt auditi ja uurimiste läbiviimist lepingu LIEN 97-2011 asjus (punkt 4.1.1), lepingu LIEN 97-2011 ülesütlemit (punkt 4.1.2) ning sissenõudekorralduse tegemise otstarbekust ja selle täitmist (punkt 4.1.3). Kolmele alapunktile eelnevad samas neli lõiku, mis moodustavad vaidlustatud otsuse punkti 4.1 sissejuhatuse (edaspidi „punkti 4.1 sissejuhatuse”). Lõpuks nähtub vaidlustatud otsuse põhjendustest, nagu need on esitatud alates punkti 4.1.3 teisest lõigust (vt

vaidlustatud otsuse lk 10) kuni punkti 4.1 viimase lõiguni, et kõik need põhjendused puudutavad valdkondi, millele viitavad vastavalt eespool osutatud punktid 4.1.1, 4.1.2 ja 4.1.3. Seega tuleb asuda seisukohale, et need põhjendused kujutavad endast vaidlustatud otsuse punkti 4.1 järeldusi (edaspidi „punkti 4.1 järeldustes esitatud põhjendused”).

- 138 Esmalt tuleb vaidlustatud otsuse punkti 4.1 sissejuhatuses esitatud põhjenduste kohta märkida, et komisjon on piirdunud sellega, et ta osutab määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 teise lõigu sätetele, loetleb kõik dokumendid, mille puhul ta tugineb neist sätetest tulenevale erandile, ja sedastab lõpuks, et need dokumendid ei „kajasta komisjoni lõplikke seisukohti, vaid sisaldavad kaalutlusi, läbirääkimiste strateegiat ja võimalikke stsenaariume, mille on koostanud komisjoni ametnikud”, ja et „need dokumendid on koostatud sisekasutuseks mõeldud juhistena ja on ettevalmistavad dokumendid otsustamisprotsessi käigus arvamuste andmiseks”.
- 139 Vaidlustatud otsuse punkti 4.1 sissejuhatuses esitatud põhjendustes ei ole seega esitatud lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvate nende dokumentide konkreetset ja individuaalset hindamist, mille puhul komisjon tugines määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 teisest lõigust tulenevale erandile.
- 140 Teiseks tuleb vaidlustatud otsuse punktides 4.1.1–4.1.3 esitatud põhjenduste kohta märkida, et komisjon on piirdunud sellega, et ta esitab abstraktselt ja üldiselt põhjused, miks määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 teisest lõigust tulenev erand kuulub kohaldamisele lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvate dokumentide suhtes, mis on loetletud neis kolmes punktis.
- 141 Nimelt on komisjon punktis 4.1.1, mis käsitleb otsustamisprotsessi seoses „kontrollkäigu ettevalmistamisega ja arvamustega küsimuses, kas, millal ja kuidas tuleks audit läbi viia”, üksnes loetlenud selle protsessiga seonduvad lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvad dokumendid ja üldistavalt märkinud, et need puudutavad nende ametnike nõupidamisi ja telefonikõnesid, kes haldasid lepingut LIEN 97-2011 ja selgitasid välja kõik olulised asjaolud, millest ajendatuna hageja vahetas lepingupartnerit selle lepingu raames. Ta lisas lõpuks, et tema lõplik seisukoht käesoleval juhul korraldatud kontrollkäigu ja partneri vahetamisega seotud asjaolude kohta on hagejale teatavaks tehtud ja sisaldub paljudes avalikustatud dokumentides.
- 142 Samamoodi on komisjon ka punktis 4.1.2, mis käsitleb otsustamisprotsessi seoses „lepingu [LIEN 97-2011] ülesütlemisega”, üksnes loetlenud selle protsessiga seonduvad lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvad dokumendid ja üldistavalt märkinud, et tegemist on sisekonsultatsioonide ja ettepanekutega, mida ta lepingu LIEN 97-2011 ülesütlemise lõplikus otsuses valdavas osas ei järginud.
- 143 Viimaseks on komisjon punktis 4.1.3, mis käsitleb otsustamisprotsessi seoses sissenõudekorralduse tegemise otstarbekuse ja selle täitmisega, üksnes loetlenud selle protsessiga seonduvad lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvad dokumendid ja üldistavalt märkinud, et paljudes neist on arvutused, mida tema teenistused ei ole järginud. Lõpuks on ta lisanud, et tema lõplik seisukoht tagasinõutava summa suuruse kohta ja lõplikud arvutused, millel sissenõudekorraldus põhineb, on teatavaks tehtud.
- 144 Vaidlustatud otsuse punktides 4.1.1–4.1.3 esitatud põhjendused ei sisalda seega lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvate nende dokumentide konkreetset ja individuaalset hindamist, mille puhul komisjon tugines määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 teisest lõigust tulenevale erandile.
- 145 Kolmandaks, mis puudutab vaidlustatud otsuse punkti 4.1 järeldustes esitatud põhjendusi, siis siin on komisjon esitanud mitu argumenti, mis on sisuliselt ära toodud tagapool punktides 159–161 ja millest lähtudes ta leiab, et lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvate vaidlusaluste dokumentide avalikustamine „annaks avalikkusele teada tema töö metoodika [...] otsuse vastuvõtmisel, [...] ja selline olukord annaks äärmiselt negatiivseid tagasilööke [tema] otsustamisprotsessile [...] antud liiki asjades”. Tuleb tõdeda, et sellised põhjendused on üldist ja abstraktset laadi ega sisalda lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvate nende dokumentide konkreetset ja individuaalset hindamist, mille puhul komisjon tugines määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 teisest lõigust tulenevale erandile.

- 146 Neljandaks, mis puudutab vaidlustatud otsuse lisas leiduvat tabelit, siis piisab konstateeringust, et komisjon on otsuse 3. lehekülje viimases lõigus märkinud, et „[k]ui dokument ei ole piiranguteta kättesaadav, siis on [selles tabelis] viidatud määrusele nr 1049/2001 ja vastavatele eranditele”.
- 147 Peale selle, nagu näitavad vaidlustatud otsuse lisas leiduva tabeli kuue veeru pealkirjad, on komisjon neis veergudes iga asjaomase dokumendi kohta teinud üksnes alljärgnevad märked:
- number (veerg 1);
 - kuupäev (veerg 2);
 - kirjeldus (veerg 3);
 - sisu ja kohaldamisala (veerg 4);
 - avalikustamise seis (veerg 5);
 - kohaldatavad erandid (veerg 6).
- 148 Niisiis kirjeldab komisjon tabelis kokkuvõtlikult iga nimetatud dokumendi sisu, aluseks võetud avalikustamise seisu ja juhul, kui dokumendiga ei lubata piiranguteta tutvuda, keelu õiguslikku alust. See ei sisalda aga ühtki põhjendust, mis võimaldaks aru saada, miks dokumendi sisu täielik avalikustamine kahjustaks seda huvi, mida kaitseb komisjoni poolt aluseks võetud erand.
- 149 Vaidlustatud otsuse lisas leiduv tabel ei sisalda seega lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvate nende dokumentide konkreetset ja individuaalset hindamist, mille puhul komisjon tugines määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 teisest lõigust tulenevale erandile.
- 150 Kõigist eespool esitatud kaalutlustest ilmneb, et kuna vaidlustatud otsuses ei ole konkreetselt ja individuaalselt hinnatud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 teise lõigu alusel kaitstava huvi kahjustamist, mille põhjustaks mõne lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduva ja eespool punktis 134 loetletud dokumendi avalikustamine, siis on komisjon nimetatud sätete alusel dokumentide avalikustamisest sõnaselge keeldumisega neid sätteid rikkunud.
- Täiendavad kaalutlused
- 151 Täiendavalt on hea halduse huvides ja määrusega nr 1049/2001 järgitavast asjaomaste institutsioonide dokumentidega tutvumise taotluste kiire ja lihtsa lahendamise eesmärgist lähtudes, mida on meenutatud eespool punktis 68, selleks, et komisjon saaks teha kõik käesolevast kohtuotsusest tulenevad vajalikud järeldused, mõttekas kontrollida, kas ta võis eespool punktis 150 tehtud järeldusele vaatamata kõigi eespool punktis 134 loetletud dokumentide puhul nende avalikustamisest keeldumiseks tugineda esiteks määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 teisest lõigust tulenevale erandile ja teiseks seoses selle erandiga üldistele ja abstraktsetele põhjendustele, millest ta lähtus.
- 152 Esmalt tuleks eespool punktis 131 viidatud kohtupraktikat silmas pidades kontrollida, kas eespool punktis 134 loetletud dokumendid sisaldavad arvamusi määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 teise lõigu tähenduses.
- 153 Arvestades käesoleva kohtuasja toimiku materjale ja seda, et komisjon ei ole konkreetselt ja individuaalselt hinnanud lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvaid dokumente, mille puhul ta kohaldas määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 teise lõigu sätteid, ei saa Üldkohus mingil juhul teha

kõigi eespool punktis 134 loetletud dokumentide kohta otsust, kas need on või ei ole arvamused. Seega ainult siis, kui need dokumendid ilmselgelt ei sisalda arvamusi määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 teise lõigu tähenduses, teeb Üldkohus selle liigituse kohta otsuse.

¹⁵⁴ Niisiis komisjoni selle vastuse analüüsi tulemusena, mille ta saatis teise menetlustoimingu raames, nendib Üldkohus, arvestades eespool punktis 131 viidatud kohtupraktikat ja eespool punktis 53 esitatud kaalutlusi, et järgmised dokumendid eespool punktis 134 loetletud dokumentide hulgast ilmselgelt ei sisalda arvamusi, kuid sisaldavad:

- kas märkmeid telefonikõnede või nõupidamiste kohta hagejaga või teabevahetuse kohta või teenistujate kommentaare hageja kohta, nimelt:
 - köide 1: dokumendid 4/1999 ja 7/1999 (jaotis 2);
 - köide 2: dokument 4/1999;
 - köide 4, I osa: dokumendid 2/1999, 12/1999, 13/1999, 16/1999, 19/1999 (jaotis 1) ja 2/2000;
 - köide 4, II osa: dokumendid 9/1999, 14/1999 ja 4/2000 (lahter 1);
- või üldisi kommentaare lepingu LIEN 97-2011 asjus, nimelt:
 - köide 4, I osa: dokument 4/1999 (lahtrid 1 ja 2);
 - köide 4, II osa: dokumendid 2/1999 (lahter 2), 2/2000 (lahter 2) ja 3/2000 (lahter 2);
- või üldise teabe taotlusi või selle teabe vahetust lepingu LIEN 97-2011 asjus, nimelt:
 - köide 4, I osa: dokumendid 8/1999 à 11/1999 ja 23/1999;
 - köide 4, II osa: dokumendid 7/1999, 8/1999, 20/1999 (lahtrid 2, 3 ja 9) ja 3/2000 (lahter 2);
- või üldisi juhiseid või kommentaare auditi läbiviimise kohta lepingu LIEN 97-2011 asjus, nimelt:
 - köide 1: dokument 6/1999 (lahter 2);
 - köide 4, I osa: dokumendid 3/1999 (lahter 2) ja 17/1999;
 - köide 4, II osa: dokument 12/1999.

¹⁵⁵ Järelikult on komisjon ilmselgelt väärtalt tuginenud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 teise lõigu sätetele selleks, et keelata juurdepääs lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvatele, eespool punktis 154 loetletud dokumentidele, kuna need dokumendid ilmselgelt ei sisalda arvamust nimetatud artikli tähenduses.

¹⁵⁶ Teiseks tuleks kindlaks teha, kas eespool punktis 134 loetletud dokumentide osas – välja arvatud eespool punktis 154 loetletud dokumendid, kuna need ilmselgelt ei sisalda arvamusi –, saab abstraktsete ja üldiste põhjendustega, millest komisjon vaidlustatud otsuses nende puhul lähtus, lisaks konkreetsetele ja individuaalsetele põhjendustele kinnitada nende dokumentide avalikustamisest keeldumist.

¹⁵⁷ Sisuliselt saab selliseid põhjendusi, nagu on viidatud eespool punktides 138, 141–143 ja 145, jaotada nelja liiki, mis on määratletud allpool.

- 158 Eeskätt nähtub vaidlustatud otsuse punkti 4.1 sissejuhatuses ja punktides 4.1.1–4.1.3 esitatud põhjendustest, et asjaomased dokumendid sisaldavad liidu teenistujate arvamusi, mis on koostatud lepinguga LIEN 97-2011 seotud sisearuatlude ja eelkonsultatsioonide ajal. Täpsemalt käsitlevad need arvamused otsuseid, mis on vastu võetud esiteks auditi ja uurimiste läbiviimise kohta ja teiseks lepingu ülesütlemise ja sissenõudekorralduse andmise otstarbekuse kohta. Ent need arvamused ei kajasta lõplikke seisukohti, millele komisjon neis kolmes küsimuses asus.
- 159 Seejärel nähtub vaidlustatud otsuse punkti 4.1 järeldustes esitatud põhjendustest, et komisjoni otsustamisprotsessi aluseks olevate oluliste põhimõtete ja eeskätt kollegiaalsuse põhimõtte kaitseks on vaja tagada, et tema teenistujad saaksid vabalt avaldada oma arvamusi ja teha ettepanekuid.
- 160 Lisaks ilmneb vaidlustatud otsuse punkti 4.1 järeldustes esitatud põhjendustest veel, et eespool punktis 134 loetletud dokumentide avalikustamine annaks avalikkusele teada tema töö meetoodika otsuse vastuvõtmisel. See annaks järelikult äärmiselt negatiivseid tagasilööke tema otsustamisprotsessile sarnastes asjades.
- 161 Lõpuks selgub vaidlustatud otsuse punkti 4.1 järeldustes esitatud põhjendustest, et nende dokumentide avalikustamine, mis puudutavad sissenõudekorralduse puhul heaks kiidetud arvutusmeetodit, tooks seoses Belgias poolelioleva siseriikliku kohtumenetlusega kaasa ohu, mida on võimalik ette näha.
- 162 Arvestades neid nelja liiki üldisi ja abstraktseid põhjendusi tuvastab Üldkohus esiteks, et komisjoni argument, mille kohaselt ei saa asjaomaseid dokumente avalikustada, kuna need sisaldavad tema teenistujate isiklike arvamusi, mis on esitatud sisekasutuseks komisjoni lõplikule otsusele eelneval etapil ja mis pealegi ei kajasta tema lõplikku seisukohta, on vastuolus määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 teise lõigu sõnastuse endaga.
- 163 Tuleb nimelt toonitada, et määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 teine lõik tunnustab sõnaselgelt, et pärast seda, kui otsus on vastu võetud, antakse juurdepääs dokumendile, mis sisaldab sisekasutuseks esitatud arvamusi osana asjaomase institutsiooni sisearuatludest ja eelkonsultatsioonidest, kui just dokumendi avalikustamine ei kahjusta oluliselt institutsiooni otsustamisprotsessi.
- 164 Ent käesolevas asjas on komisjon piirdunud väitega, et „[a]sjaolu, et kõnealused dokumendid, mis puudutavad auditi läbiviimist või lepingu ülesütlemist, on koostatud ja välja saadetud mitu aastat tagasi, ei takista eeldamast, et [tema] otsustamisprotsess [...] võib eespool nimetatud põhjustel osutada oluliselt kahjustatuks”. Kuna selline põhjendus on puhtalt oletuslik, ei ole see piisav, arvestades eespool punktis 91 meenutatud nõuet, et kaitstava huvi kahjustamise objektiivne oht peab olema konkreetne, mitte oletatav.
- 165 Teiseks ei saa komisjon väita, et kui avaldada dokumendid, mis käsitlevad käesolevas asjas arutusel oleva auditi läbiviimist ja sissenõudekorralduse andmist, võimaldaks see asjaolu liidu fondide adressaatidel mööda hiilida auditi või sissenõudekorralduse valdkonnas kohaldatavatest nõuetest ja kahjustada seega tulevikus väga olulisel määral tema otsustamisprotsessi.
- 166 Nimelt põhineb auditi läbiviimise kord õigusnormidel ja teaduslikel alustel, mis on kutsealal tegutsejatele teada, kuna neid õpetatakse audiitorite koolitamise kursustel. Sama kehtib sissenõudekorralduse andmise aluste kohta. Järelikult ei saa väita, et nende aluste tundmine kahjustaks oluliselt otsustamisprotsessi, mis antud juhul on lõpetatud, või koguni komisjoni otsustamisprotsessi sarnastes asjades.
- 167 Kolmandaks ei saa komisjon vaidlusalustele dokumentidele juurdepääsu keelamist põhjendada ka vajadusega kaitsta tulevikus sarnastel juhtudel oma teenistujaid kõikvõimaliku välise surve eest ja seega vajadusega kaitsta otsustamisprotsessi sarnastes asjades.

- 168 Nimelt isegi kui eeldada, et vaidlusalused dokumendid sisaldavad tõepoolest komisjoni teenistujate kohta andmeid, mida ei tuleks avaldada, et mitte seada neid välise surve alla, tuleb ennekõike siiski toonitada, et nagu nähtub eespool punktides 130–132 meelde tuletatust, ei ole määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 teise lõigu eesmärk kaitsta isikuandmeid, mis võivad eelkõige seada teenistujad välise surve alla, vaid üksnes kaitsta teatud liiki dokumente. Seejärel olgu meenutatud, et liidu seadusandja nägi määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punktis b ette erisätte, mis sõnaselgelt lubab vajaduse korral piirata isikuandmete avalikustamist, et kaitsta isikute eraelu ja isikupuutumatust.
- 169 Järelikult ei saa komisjon selliste isikuandmete avalikustamisest keeldumist põhjendada määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 teise lõigu sätete alusel.
- 170 Neljandaks tuleb erinevalt sellest, mida väidab komisjon, tuvastada, et kuigi teatud dokumendid käsitlevad tagasinõutava summa arvutamist, mis on Belgia siseriiklikus kohtus poolelioleva vaidluse ese, ei saa see asjaolu olla nende lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvate dokumentide avalikustamisest keeldumise aluseks.
- 171 Kahtlemata näeb määruse nr 1049/2001 põhjendus 16 ette, et selle määrusega kehtestatud kord üldsuse juurdepääsu kohta institutsioonide dokumentidele ei piira kohtute seniseid õigusi tutvuda dokumentidega.
- 172 Ent määruse nr 1049/2001 sätetest ei tulene siiski, et liikmesriikide kohtute senised õigused tutvuda dokumentidega lubavad kõrvale kalduda määrusega nr 1049/2001 kehtestatud üldreeglist, mis nõuab üldsuse juurdepääsu institutsioonide dokumentidele, ja seda eeskätt arvestades eespool punktis 90 meenutatud kohtupraktikat, mille kohaselt sellest õigusest tehtavaid erandeid tõlgendatakse täht-tähele ja need on ammendavalt loetletud määruse nr 1049/2001 artiklis 4.
- 173 Seega on komisjon sissenõudekorraldusega seotud arvutusi käsitlevate dokumentide puhul vääralt keeldunud nende sisu avalikustamisest põhjendusega, et see arvutus on Belgia siseriiklikus kohtus poolelioleva vaidluse ese.
- 174 Eespool esitatud täiendavatest kaalutlustest nähtub, et mitte ükski neist neljast abstraktsest ja üldisest põhjendusest, millest komisjon lähtus eespool punktis 134 loetletud dokumentide puhul, ei saa lisanduvalt konkreetsetele ja individuaalsetele põhjendustele kinnitada nimetatud dokumentide avalikustamisest keeldumist.
- 175 Arvestades eespool punktis 150 esmatähtsana tuvastatud rikkumist ja ilma et oleks vaja uurida hageja argumente ülekaaluka üldise huvi esinemise kohta, tuleb neljanda väitega täiel määral nõustuda ja seega tühistada vaidlustatud otsus selles osas, millega keeldutakse sõnaselgelt võimaldamast hagejal tutvuda lepingu LIEN 97-2001 toimiku nende dokumentidega, mis on loetletud eespool punktis 134, võttes aluseks määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 teisest lõigust tuleneva erandi.

Teine väide, et on rikutud põhjendamiskohustust

- 176 Esiteks kaebab hageja komisjoni peale, et ei ole selgitatud põhjusi, miks nende dokumentide hulk, mille sisu on tunnistatud kas osaliselt või täielikult välja jäävaks lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvate kõigi dokumentidega piiranguteta tutvumise taotluse eseme hulgast, esialgse vastuse ja vaidlustatud otsuse tegemise vahel suurenes. Teiseks ei ole komisjon ühelt poolt selgitanud, millisele õiguslikule alusele tuginedes ta leiab, et teatavad dokumendid või dokumendiosad jäävad täielikult või osaliselt dokumentidega tutvumise taotluse eseme hulgast välja, ja teisalt, millistel põhjustel sisaldab lepingu LIEN 97-2011 toimik dokumente või dokumendiosi, mis jäävad selle eseme hulgast välja. Hageja lisab, et need ebakõlad, isegi vastuolud, mis ilmnevad vaidlustatud otsusest, on selgelt esile toodud kahes kirjas, mille ta saatis komisjoni presidendile vastavalt 11. juunil 2010 ja 11. augustil 2010 ning mis on lisatud repliigile.

- 177 Komisjon vaidlustab teise väite põhjendatuse ja leiab selles osas, et ta on õiguslikult piisavalt täitnud oma põhjendamiskohustuse selles osas, mis puudutab nende erandite kohaldamist, mille alusel ta põhjendas oma otsust keelduda lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvate dokumentidega täies ulatuses tutvumise võimaldamisest.
- 178 Käesoleval juhul tuleb kõigepealt sissejuhatuseks sedastada, et need kaks kirja, mille hageja saatis komisjoni presidendile vastavalt 11. juunil 2010 ja 11. augustil 2010, on saadetud pärast vaidlustatud otsuse vastuvõtmist ja hagi esitamist käesolevas kohtuasjas. Kuna hageja on need kirjad ise koostanud, ei saa neid pidada tõenditeks, mille olemasolu hageja on avastanud käimasoleva menetluse kestel. Selline liigitamine võimaldaks nimelt poolel ise endale tõendeid tekitada ja kõrvale kalduda nõudest, et hageja esitab tõendid hagiavalduse staadiumis, nagu on ette nähtud kodukorra artiklis 44. Lisaks ei saa samal põhjusel leida, et kuna nimetatud kirjade olemasolu tuli ilmsiks käesolevas menetlusastmes, on tegu uute asjaoludega, mis võimaldavad esitada uut väidet kodukorra artikli 48 lõike 2 tähenduses.
- 179 Järelikult tuleb tagasi lükata hageja taotlus lisada käesoleva kohtuasja toimikusse kaks kirja, mis on saadetud komisjoni presidendile vastavalt 11. juunil 2010 ja 11. augustil 2010.
- 180 Esimese võimalusena tuleb meenutada, et kohtupraktikast tulenevalt on põhjendamiskohustus oluline vorminõue, mida tuleb eristada põhjenduste põhjendatusest, mis puudutab vaidlusaluse akti sisulist seaduslikkust (Üldkohtu 12. detsembri 2007. aasta otsus kohtuasjas T-112/05: Akzo Nobel jt vs. komisjon, EKL 2007, lk II-5049, punkt 94).
- 181 Lisaks, nagu tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, peab ELTL artikliga 296 nõutav põhjendus vastama asjaomase akti olemusele ning sellest peab selgelt ja ühemõtteliselt ilmnema akti andnud institutsiooni arutluskäik, mis võimaldab huvitatud isikutel võetud meetme põhjuseid mõista ja liidu kohtul kontrolli teostada. Põhjendamise nõuet tuleb hinnata juhtumi asjaolusid, eelkõige akti sisu, põhjenduste olemust ning seda huvi arvestades, mis võib olla akti adressaatidel või teistel isikutel, keda akt otseselt ja isiklikult puudutab, selgituste saamiseks. Ei ole nõutav, et põhjendustes oleks ära toodud kõik asjassepuutuvad faktilised ja õiguslikud asjaolud, kuna akti põhjenduste vastavust ELTL artikli 296 nõuetele tuleb hinnata mitte ainult lähtudes akti sõnastusest, vaid ka selle kontekstist ning samuti vastavat valdkonda reguleerivatest õigusnormidest tervikuna (Euroopa Kohtu 2. aprilli 1998. aasta otsus kohtuasjas C-367/95 P: komisjon vs. Sytraval ja Brink's France, EKL 1998, lk I-1719, punkt 63, ning eespool punktis 90 viidatud kohtuotsus Sison vs. nõukogu, punkt 80).
- 182 Mis puutub dokumentidega tutvumise taotlustesse juhtudel, kui institutsioon keeldub juurdepääsu lubamisest, siis peab ta igal üksikjuhul tema valduses olevate andmete põhjal tõendama, et dokumentidele, mida taotletakse, tõepoolest laienevad määruse nr 1049/2001 artiklis 4 loetletud erandid (Üldkohtu 26. aprilli 2005. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-110/03, T-150/03 ja T-405/03: Sison vs. nõukogu, EKL 2005, lk II-1429, punkt 60, ning 17. mai 2006. aasta otsus kohtuasjas T-93/04: Kallianos vs. komisjon, EKL AT 2006, lk I-A-2-115 ja II-A-2-537, punkt 90). Sellest kohtupraktikast tulenevalt peab dokumendile juurdepääsu keelanud institutsioon tooma põhjenduse, mis võimaldab aru saada ja kontrollida ühelt poolt, kas taotletud dokument kuulub tõesti erandis viidatud valdkonda ja teiselt poolt, kas selle erandiga seotud kaitse on tegelikult vajalik (eespool viidatud 26. aprilli 2005. aasta kohtuotsus Sison vs. nõukogu, punkt 61).
- 183 Käesolevas kohtuasjas tuleb teise väite põhjendatuse hindamisel eristada kolme liiki dokumente alljärgnevalt:
- dokumendid, mille kohta komisjon ei ole otsust teinud põhjendusel, et kuna tegemist ei ole kordustaotluse esemega määruse nr 1049/2001 artikli 8 tähenduses, siis jäävad need asjassepuutuva dokumentidega tutvumise taotluse eseme hulgast välja;
 - dokumendid, mille kohta komisjon ei ole otsust teinud põhjendusel, et kuna need ei puuduta lepingut LIEN 97-2011, siis jäävad need asjassepuutuva dokumentidega tutvumise taotluse eseme hulgast välja;

— dokumendid või dokumendilõigud, millega komisjon ei võimaldanud hagejal tutvuda põhjendusel, et need kuuluvad mõne määruse nr 1049/2001 artiklis 4 loetletud erandi alla.

Dokumendid, mille kohta komisjon ei ole otsust teinud põhjendusel, et kuna tegemist ei ole kordustaotluse esemega, siis jäävad need dokumentidega tutvumise taotluse eseme hulgast välja

184 Vaidlust ei ole selles, et need dokumendid on muud ombudsmani kaastöötajale esitatud dokumendid, nagu neid on nimetatud esialgses taotluses.

185 Nende puhul tuleb asuda seisukohale, et seda, et komisjon ei ole otsust teinud, samas kui esialgses taotlusest – nagu on sedastatud eespool punktis 61 – nähtub sõnaselgelt, et hageja taotles piiranguteta juurdepääsu saamist muudele ombudsmani kaastöötajale esitatud dokumentidele, tuleb pidada vaikimisi juurdepääsu keelamiseks määruse nr 1049/2001 artikli 8 tähenduses, mille peale saab esitada hagi Üldkohtule.

186 Ent selline vaikimisi keeldumine tähendab juba oma määratluse kohaselt põhjenduste täielikku esitamata jätmist. Sellest järeldub, et isegi kui eeldada, et komisjoni poolt selle kohta liidu kohtus esitatud kaalutlused ja kinnitused on õiged, ei saa need heastada põhjenduste sellist esitamata jätmist (vt selle kohta Euroopa Kohtu 24. oktoobri 1996. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-329/93, C-62/95 ja C-63/95: Saksamaa jt vs. komisjon, EKL 1996, lk I-5151, punkt 48, ning Üldkohtu 19. oktoobri 2005. aasta otsus kohtuasjas T-318/00: Freistaat Thüringen vs. komisjon, EKL 2005, lk II-4179, punkt 127). Just nii on see esialgse taotluse väidetavalt ebatäpse sõnastuse juhtumil. Nagu on öeldud eespool punktides 83 ja 85, oli komisjon nimelt sellisel juhul kohustatud – kooskõlas määruse nr 1049/2001 artikli 6 lõikega 2 ja hea halduse põhimõttega – paluma hagejal taotletavaid dokumente täpsemalt määratleda, mida ta aga käesoleval juhul ikkagi ei ole teinud.

187 Eeltoodud kaalutlustest selgub, et muid ombudsmani kaastöötajale esitatud dokumente puudutavalt sisaldab vaidlustatud otsus vaikimisi keeldumist nende hageja taotletavate dokumentidega tutvumise võimaldamisest ja et keeldumisel ei ole täidetud põhjendamiskohustust, mille ELTL artikkel 296 liidu institutsioonidele kehtestab.

Dokumendid, mille kohta komisjon ei ole otsust teinud põhjendusel, et kuna need ei puuduta lepingut LIEN 97-2011, siis jäävad need dokumentidega tutvumise taotluse eseme hulgast välja

188 Nende dokumentide puhul olgu kõigepealt märgitud, et vastuseks Üldkohtu poolt kohtuistungil esitatud küsimusele kinnitas hageja sõnaselgelt, et tema taotlus puudutas tutvumist ainult lepingut LIEN 97-2011 käsitlevate dokumentidega. Arvestades taotluse eset, nagu hageja seda kohtuistungil kinnitas, tuleb seega vastuse põhjal, mille komisjon saatis teise menetlustoimingu raames, kontrollida, kas ta leidis põhjendatult, et lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvate teatavate dokumentide sisu jääb täielikult või osaliselt selle taotluse eseme hulgast välja. Selles osas olgu meenutatud, et tegemist on vaidlustatud otsuse punktis 3.1 viidatud dokumentidega.

– Dokumendid, mille sisu jääb väidetavalt täielikult välja dokumentidega tutvumise taotluse eseme hulgast

189 Dokumente, mille puhul komisjon leidis, et nende sisu jääb täielikult välja dokumentidega tutvumise taotluse eseme hulgast, võib vaidlustatud otsuse punkti 3.1 ja otsusele lisatud tabelit silmas pidades määratleda järgmiselt:

— köide 1: dokument 7/1999, jaotis 1 (mis vastab 30. märtsil 1999 kell 9.50 Euroopa Vabatahtlike Keskusele saadetud e-kirjale);

- köide 4, I osa: dokument 6/1999 (mainitud ainult vaidlustatud otsusele lisatud tabelis (lehekülj 5));
- köide 4, II osa: dokumendid 15/1999, 21/1999, 23/1999, 24/1999, 26/1999, 1/2000, 5/2000, 6/2000, 10/2000, 11/2000, 14/2000, 4/2001 ja 6/2001.

¹⁹⁰ Komisjoni selle vastuse analüüsi tulemusena, mille ta saatis teise menetlustoimingu raames, nendib Üldkohus kõigepealt, et järgmiste dokumentide puhul, millele komisjon osutas kui dokumentidele, mis väidetavalt jäävad täielikult välja hageja dokumentidega tutvumise taotluse eseme hulgast, seondub nende sisu seevastu esiteks otseselt või kaudselt ja teiseks täielikult või osaliselt – ilma ei Üldkohus peaks käesolevas kohtuotsuses viitama nende dokumentide vastavatele lõikudele – lepingu LIEN 97-2011 toimikuga tutvumise taotluse esemega, nimelt:

- köide 1: dokument 7/1999, jaotis 1;
- köide 4, I osa: dokument 6/1999;
- köide 4, II osa: dokumendid 15/1999, 21/1999, 24/1999, 26/1999, 1/2000, 10/2000 ja 6/2001.

¹⁹¹ Seejärel nendib Üldkohus lepingu LIEN 97-2011 toimiku köite 4 II osa dokumendi 23/1999 kohta, et erinevalt sellest, mida väidab komisjon vaidlustatud otsusele lisatud tabeli leheküljel 12, ei käsitle selle sisu eranditult vaid sellist nõupidamist, mis lepingut LIEN 97-2011 ei puuduta. Nimelt, kuigi see on nii dokumendi teise jaotise puhul, mis algab sõnadega „Now, an other very important issue”, käsitleb sama dokumendi esimene jaotis, mis algab pärast sissejuhatust „Dear Isabella”, ikkagi lepingut LIEN 97-2011.

¹⁹² Samuti sedastab Üldkohus lepingu LIEN 97-2011 toimiku köite 4 II osa dokumendi 6/2000 kohta, et see dokument sisaldab kõigepealt esimest jaotist, milles on taasesitatud üks e-kiri, mis lepingut LIEN 97-2011 ei puuduta, ja seejärel teist jaotist, mis sisaldab käsitsi kirjutatud märkmeid. Need märkmed on piisavalt loetavad selleks, et teha kindlaks lepinguga LIEN 97-2011 seotud sündmuste ajaline järjestus. Lisaks on osa neist sündmustest kirjeldatud lepingu LIEN 97-2011 toimiku köite 4 I osa dokumendis 23/1999, mis on avalikustatud, välja arvatud selles sisalduva tabeli rida 49. Seega ainult lepingu LIEN 97-2011 toimiku köite 4 II osa dokumendi 6/2000 esimese jaotise sisu käsitleb küsimusi, mis jäävad välja hageja dokumentidega tutvumise taotluse eseme hulgast.

¹⁹³ Viimaseks tuvastab Üldkohus järgmiste dokumentide osas, et komisjon leidis põhjendatult, et nende sisu jääb täielikult välja hageja dokumentidega tutvumise taotluse eseme hulgast: köite 4 II osa: dokumendid 5/2000, 11/2000, 14/2000 ja 4/2001.

¹⁹⁴ Eeltoodud järeldustest ilmneb, et eespool punktis 190 loetletud dokumentide hulgast tuleb köite 4 II osa dokumendi 23/1999 (jaotis 1) ja köite 4 II osa dokumendi 6/2000 (jaotis 2) puhul sarnaselt eespool punktis 187 esitatud järeldusega tuvastada, et vaidlustatud otsus sisaldab vaikimisi keeldumist nende hageja taotletud dokumentidega tutvumise võimaldamisest ja et keeldumisel ei ole täidetud põhjendamiskohustust, mille ELTL artikkel 296 liidu institutsioonidele kehtestab.

– Dokumendid, mille sisu jääb väidetavalt osaliselt välja dokumentidega tutvumise taotluse eseme hulgast

¹⁹⁵ Neid dokumente võib vaidlustatud otsuse punkti 3.1 ja otsusele lisatud tabelit silmas pidades määratleda järgmiselt:

- köide 1: dokumendid 1/1999, 2/1999 ja 6/1999;
- köide 2: dokumendid 1/1999 ja 5/1999;

- köide 4, I osa: dokumendid 1/1999, 3/1999 (lahter 1), 14/2001 (lahter 4) ja 19/2001 (lahtrid 1 ja 2);
 - köide 4, II osa: dokumendid 1/1999, 2/1999, 5/1999, 12/1999, 18/1999, 20/1999, 22/1999, 2/2000–4/2000, 8/2000, 9/2000 ja 9/2001.
- ¹⁹⁶ Komisjoni selle vastuse analüüsi tulemusena, mille ta saatis teise menetlustoimingu raames, tuvastab Üldkohus, et järgmiste dokumentide puhul, mille kohta komisjon väitis, et need jäävad hageja dokumentidega tutvumise taotluse eseme hulgast välja, on nende sisu just vastupidi otseselt või kaudselt seotud lepinguga LIEN 97-2011:
- köide 1: dokumendid 2/1999 ja 6/1999 (lahter 1);
 - köide 2: dokument 1/1999;
 - köide 4, I osa: dokumendid 3/1999 (lahter 1), 14/2001 (lahter 4) ja 19/2001 (lahtrid 1 ja 2);
 - köide 4, II osa: dokumendid 1/1999 (lahter 1), 12/1999, 3/2000 (lahter 3), 8/2000 ja 9/2001 (lahter 4).
- ¹⁹⁷ Seevastu tuvastab Üldkohus, et järgmiste dokumentide puhul on komisjon põhjendatult leidnud, et nende sisu jääb dokumentidega tutvumise taotluse eseme hulgast välja:
- köide 1: dokument 1/1999;
 - köide 2: dokument 5/1999;
 - köide 4, I osa: dokument 1/1999;
 - köide 4, II osa: dokumendid 1/1999 (lahtrid 2–4), 2/1999 (lahtrid 1 ja 3), 5/1999, 18/1999 (lahter 3), 20/1999 (lahter 11), 22/1999, 2/2000 (lahtrid 1 ja 3), 3/2000 (lahter 1), 4/2000 (lahter 2) ja 9/2000.
- ¹⁹⁸ Eeltoodud järeldustest ilmneb, et eespool punktis 196 loetletud dokumentide kohta tuleb sarnaselt eespool punktis 187 esitatud järeldusega tuvastada, et vaidlustatud otsus sisaldab vaikinisi keeldumist nende hageja taotletud dokumentidega tutvumise võimaldamisest ja et keeldumisel ei ole täidetud põhjendamiskohustust, mille ELTL artikkel 296 liidu institutsioonidele kehtestab.
- Dokumendid, millega komisjon ei võimaldanud hagejal tutvuda põhjendusel, et need kuuluvad mõne määruse nr 1049/2001 artiklis 4 loetletud erandi alla
- ¹⁹⁹ Nende dokumentide sisu käsitledes tuleb kõigepealt meelde tuletada, et komisjon keeldus võimaldamast hagejal nendega tutvuda määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punktide b ja lõike 3 teisele lõigule tuginedes.
- ²⁰⁰ Kahtlemata nähtub vaidlustatud otsusest, et see sisaldab 4. osas „Keeldumise põhjendused” ülevaadet kõigist põhjustest, miks komisjon leidis, et asjaomaste dokumentide sisu avalikustamine oleks kahjustanud eesmäärke, mida kaitsevad vastavalt määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkt b ja artikli 4 lõike 3 teine lõik, ning mille avalikustamisest tuleb seega nimetatud sätete alusel keelduda.
- ²⁰¹ Sellegipoolest, nagu on meenutatud eespool punktis 181, peavad nõutavad põhjendused võimaldama nimelt liidu kohtul kontrolli teostada. Lisaks tuleb eespool punktis 182 osundatud kohtupraktikat silmas pidades kontrollida, kas dokumendid, mille puhul komisjon tugines määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punktide b ja lõike 3 teisele lõigule, kuuluvad tõesti viidatud erandi valdkonda, ja veel, kas selle erandiga seotud kaitse on tegelikult vajalik.

- 202 Esiteks dokumentide osas, mille puhul komisjon tugines määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punktist b tulenevale erandile, selgub eespool punktides 106 ja 110 tuvastatud asjaoludest, et need dokumendid kuuluvad tõesti viidatud erandi valdkonda. Lisaks nähtub eespool punktides 97–126, et Üldkohus sai teostada kohtulikku kontrolli vaidlustatud otsuse üle neid dokumente puudutavas osas. Järelikult on komisjon viimati nimetatud dokumentide puhul täitnud põhjendamiskohustuse, mille ELTL artikkel 296 liidu institutsioonidele kehtestab.
- 203 Teiseks dokumentide osas, mille puhul komisjon tugines määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 teisest lõigust tulenevale erandile, tuleb olenemata sellest, et Üldkohus eespool punktis 155 järeldas, et eespool punktis 154 loetletud dokumendid ilmselgelt ei ole arvamused selle sätte tähenduses, tuvastada, et komisjon ei ole vastuolus eespool punktis 182 viidatud kohtupraktikas seatud nõuetega muu hulgas seletanud, mille poolest need dokumendid tema arvates sisaldavad selliseid arvamusi. Järelikult ei ole eespool punktis 154 loetletud dokumentide avalikustamisest keeldumisel täidetud põhjendamiskohustus, mille ELTL artikkel 296 liidu institutsioonidele kehtestab.
- 204 Seevastu muude dokumentide osas peale nende, mis on loetletud eespool punktis 154, ja mille puhul komisjon tugines määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 teisele lõigule, ilmneb eespool punktides 134–174 neljanda väite kohta esitatud põhjendustest, et hoolimata esimese võimalusena tuvastatud rikkumisest kuuluvad need dokumendid esiteks tõesti nimetatud erandiga hõlmatud valdkonda ja teiseks sai Üldkohus teostada vaidlustatud otsuse üle kohtulikku kontrolli nimetatud dokumente puudutavas osas. Järelikult on komisjon viimati nimetatud dokumentide puhul täitnud põhjendamiskohustuse, mille ELTL artikkel 296 liidu institutsioonidele kehtestab.
- 205 Kõigist eespool punktides 187, 194, 198, 203 ja 204 tehtud järeldustest selgub, et teise väitega tuleb osaliselt nõustuda.
- 206 Eespool punktides 87, 126, 175 ja 205 tehtud vastavatest järeldustest ilmneb, et hagi on osaliselt põhjendatud ja et vaidlustatud otsus tuleb seega tühistada esiteks selles osas, millega vaikimisi keelduti võimaldamast tutvuda muude ombudsmani kaastöötajale esitatud dokumentidega, ja teiseks selles osas, millega sõnaselgelt keelduti võimaldamast tutvuda nende lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvate dokumentidega, millele on viidatud eespool punktides 106, 134, 190 ja 196.

Kohtukulud

- 207 Vastavalt kodukorra artikli 87 lõike 3 esimesele lõigule võib Üldkohus otsustada kulude jaotuse või jätta kummagi poole kohtukulud tema enda kanda, kui osa nõudeid rahuldatakse ühe poole, osa teise poole kasuks.
- 208 Kuna käesolevas asjas on komisjon enamiku oma nõuete osas kohtuvaidluse kaotanud, on selle sätte alusel õige otsustada, et komisjon kannab ise oma kohtukulud ning temalt tuleb välja mõista kaheksa kümnendikku hageja kohtukuludest.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (neljas koda)

otsustab:

1. Tühistada Euroopa Komisjoni 29. aprilli 2010. aasta otsus selles osas, millega vaikimisi keeldutakse võimaldamast tutvuda nende dokumentidega, mille ta oli esitanud Euroopa Ombudsmani kaastöötajale ja mida viimane ei määratlenud lepingu LIEN 97-2011 toimiku köidetes 1–4 sisalduvate dokumentidena.

2. Tühistada komisjoni 29. aprilli 2010. aasta otsus ka selles osas, millega kas sõnaselgelt või vaikimisi keeldutakse võimaldamast tutvuda nende lepingu LIEN 97-2011 toimikus sisalduvate dokumentidega, millele on viidatud käesoleva kohtuotsuse punktides 106, 134, 194 ja 196.
3. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
4. Jätta komisjoni kohtukulud tema enda kanda ja ühtlasi mõista temalt välja kaheksa kümnendikku Internationaler Hilfsfonds eV kohtukuludest.

Pelikánová

Jürimäe

Van der Woude

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 22. mail 2012 Luxembourgis.

Allkirjad

Sisukord

Vaidluse aluseks olevad asjaolud	1
Menetlus	5
Poolte nõuded	5
Üldkohtu kantseleisse hageja poolt 29. juulil 2010 ja 11. juulil 2011 esitatud kirjade sisu vastuvõetavus...	6
Sisulised küsimused	6
Sissejuhatavad märkused	7
Esimene väide, mille kohaselt on sisuliselt tehtud ilmselge hindamisviga esialgse taotluse eseme kindlakstegemisel ja selle tulemusena on rikutud komisjoni kohustust vaadata taotlus läbi täies ulatuses	8
Esialgse taotluse ese	8
Muude ombudsmani kaastöötajale esitatud dokumentidega piiranguteta tutvumise taotluse kohta komisjoni otsuse puudumise õiguspärasus	10
Kolmas ja neljas väide, et on rikutud vastavalt määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkti b ja artikli 4 lõike 3 teist lõiku	12
Sissejuhatavad märkused	12
Kolmas väide, et on rikutud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 1 punkti b	13
Neljas väide, et on rikutud määruse nr 1049/2001 artikli 4 lõike 3 teist lõiku	17
– Põhilised kaalutlused	18
– Täiendavad kaalutlused	20
Teine väide, et on rikutud põhjendamiskohustust	23
Dokumendid, mille kohta komisjon ei ole otsust teinud põhjendusel, et kuna tegemist ei ole kordustaotluse esemega, siis jäävad need dokumentidega tutvumise taotluse eseme hulgast välja	25
Dokumendid, mille kohta komisjon ei ole otsust teinud põhjendusel, et kuna need ei puuduta lepingut LIEN 97-2011, siis jäävad need dokumentidega tutvumise taotluse eseme hulgast välja	25
– Dokumendid, mille sisu jääb väidetavalt täielikult välja dokumentidega tutvumise taotluse eseme hulgast	25
– Dokumendid, mille sisu jääb väidetavalt osaliselt välja dokumentidega tutvumise taotluse eseme hulgast	26

Dokumendid, millega komisjon ei võimaldanud hagejal tutvuda põhjendusel, et need kuuluvad mõne määruse nr 1049/2001 artiklis 4 loetletud erandi alla	27
Kohtukulud	28